

LUGDUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK.

F. v. d. Meer, del. J. v. d. Meer, fecit.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῶ

ΚΑΘ' ΗΡΩΝ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

G R A M M A T I C I

de

HERONE ET LEANDRO

C A R M E N.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIOTHECAE
BODLEJANAE EDITIS.

E X R E C E N S I O N E

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

A D J E C I T.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSÆO
SIG. HAVERCAMP.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, 1737.

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIS NOBILIUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPOTENTIUM ORDINUM PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c. &c. &c.

EORUM:

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE

LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.

RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,
DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRICURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

DEDICATIO.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνεῖσθω δὲ μικρῆσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρως.

Lat.

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
 Ille tabella,
 Quae manibus parvis facta
 peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque cultu adornatum Vobis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, oblatum venio, ut leve specimen adolescentiae non inertia transactae exhiberem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI PROCERES, ut cultissimus Vates a Vestris Nominibus Splendidisque Titulis novum foeneretur honorem, Sinite, ut a tam Illustrium Siderum fulgore meae quoque Studiorum primitiae scintillam lucis accipiant. Id omne consecutus ero, si serena hilarique

D E D I C A T I O.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valet, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. VI. Id. Nov. A. clō Io CCXXXVII.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῆ Γραμματικῆ, ^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis ^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano
jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid: L. Rhodomanni Dissert. de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Mufaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam forerunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius^a, ubi ait, *καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἶδητε τὰ ᾠδὰς τήν τε τῷ Οὐιδίῳ θανάσιοντα δαιμοσίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡῤῥῶς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς.* Quam sibi placet Guilielmus de Mara^b! postquam Heronis & Leandri fata narrasset, *Horum, inquit, amores Antiquissimus Heros atque Poëta Musaeus Orphei Theologi Contemporaneus, & ejusdem inter Argonautas Socius, eleganti carmine Graece conscripsit.* Huic paria facit Joannes Vatelus^c, cum exclamat, *Hic igitur est Vetus ille Auctor, atque inclytus Heros.* Sed plura ejusdem erroris specimina exhibere non lubet; Magni quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habetur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione Wecheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Guilielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Saeculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere oclusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praecepit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

cam

A D L E C T O R E M.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmata!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatiffi-
sima in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothecae
me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usam etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

A D L E C T O R E M.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ξυνέηκε* Venetus legit *ἐνόησε*, & vs. 131. pro *ἀπειλείωσι* Regius exhibet *ἀπεχθαί-
ευσιν*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίευσιν*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπεὶ κλύεν*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere *ὡς ἔκλυεν*. Veneti vero *ὡς κλύεν*: illud *ὡς*, facile omnes vident, nihil

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἔκλυεν scripsit ὅτ' ἔκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte ty-
 pothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poë-
 mation Graece litteris quadratis. Ve-
 rum*

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quaenam prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

A D L E C T O R E M.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui

* * *

2

etiam

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes existiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forsan quoque aliquid certi, de binis istis Auctoris nostri editionibus statuere possumus; de Aldina sic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emisit suorum in Typographia laborum specimen, fuit Poëmation MUSAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; sed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c. excusum est) praeiverit, non patitur ALDI Epistola. Haec autem Epistola repetita est in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad nostrum propositum facit, hic adscribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΣ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μησαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προσι-
μιάζειν τῶτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δι' ἐμῶ ἐντυπησομένοις, τῶτε εἶναι αὐτὸν
ἠδίστον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet: nam Erudi-
tiff. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙΟΥS recte observat^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse: prodiit autem 111.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transfulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos confulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

A D L E C T O R E M.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orptheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Sotteri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orptheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Junta discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inchyus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, bis nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, bylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium.* Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. *Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri traductionem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisus sane Textor, quod puerum legere me memini,*

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

A D L E C T O R E M.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus *Abydos, & Sestus*; sed cum in voce *Hero* ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theo-
 **** gni-

P R A E F A T I O

gnide, Sibyllae Carminibus, Orptheo,
& Phocylidis Paraenese, Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana, quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula; quae collectio saepius
repetita, & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
faeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani, qui, ut dixi, pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit; nam omnes edi-
tiones, quae Stephanianam praecesserunt,
easdem lectiones, quas in Aldina
prima jam deprehendimus, exhibent.
Stephanum *καὶ πῶδα* secutus fuit Jaco-
bus Lectius, qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant), altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes, An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos, quotquot

ex-

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro *Εισέτι πϛ*, quod omnes exhibent, non male quidem edidit *Εισέτι ῖν*, versu etiam 194. scripsit *κλέπτε παρειὴν*, cum alii omnes habeant *κρύπτει παρειὴν*; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notu-
la mea laudavi : praeterea etiam vs.
85. Ε'λκ⊙ ὑποκλέπων. & 289. ὑποκλέπ-
τοντες ἀνάγκην. Caetera, in quibus ab aliis
discessit, minime amplectenda viden-
tur ; versu 235. pro ἀνέμιμνε, contra Au-
ctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex
versu sequenti luce meridiana clarius
patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμεναίων,
Μαρτυρίην λύχνῳ πολυκλαύτῳ δοκείων.

Papius tamen in sua versione novam
hanc lectionem non expressit, ve-
rum receptam prudenter secutus est.
Omnes has lectiones quoque exhibuit
Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem
edidit cum notis, Ultrajecti Anno
MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has
mutationes non ex conjectura And.
Papii, verum e Codice MS. proma-
nasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

A D L E C T O R E M.

exemplar, quod Gulielmus Canterus^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum *Τὸια δ' ἰσομανέεσι* κ. τ. λ. qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCVIII. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Mofcho, Bione, & selectis Theocriti Eidylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus accuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro- rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
 edi-

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winter-ton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijero a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluissem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-mation, editum quoque fuit a Crispino Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo
Protulimus, venia dignos si laude ca-
rebunt.
Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D L E C T O R E M.

*Verfibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deflet miseratus
amanteis,*

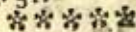
*Ter sexto defueta novans post ocia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; *Andreas Papius*, inquit, *Juve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. *Septi-
mius Florens Christianus*, cujus meri-
ta summo opere extollit *Josephus Sca-
liger*^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam*
ba-

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*haecenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a :
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromajero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Mufuri Cretensis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frueri. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carmina
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

A D L E C T O R E M.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

F I N I S.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.	Vaticanus.
Ven. Venet.	Venetus.
Reg.	Regius.
Cod. Barth.	Codex Barthianus.
Cod. Angl.	Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.
S.	Secunda editio.
Ald. 1 & 2.	Aldina prima & secunda.
Junt. 1 & 2.	Juntina prima & secunda.
So.	Soteriana.
W.	Wecheliana.
H.	Hervagiana.
St.	Stephani.
P.	Papii.
L.	Lectii.
Barth.	Barthii.
Vo.	Voetii.
Whit.	Whitfordi.
Rondell.	Rondelli.
Kromaj.	Kromajeri.
Lond.	Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνου.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέροισιν ὕδαρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
 Ζεῖνε, Κλεωνίκης πύθου δούραχιδος.
 Πλῶε γὰρ εἰς Σητὸν μὲν νυμφίον· ἐν δὲ μελαίῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
 Ἡρῶ δειλαίῃ, σὺ μὲν ἀτέρα, Δηίμαχος δὲ
 Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε τῶνδε.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὐτὸς ὁ Λειάνδροιο ἀφίπλοτος, ἔτι ὁ πόντος
 Πορθμὸς, ὃ μὴ μὲν τῶν Φιλέοντι βαρύνει.
 Ταῦθ' Ἡρῶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργος
 Λεῖψανον· ὃ προδότης ὡδ' ἐπέκειτο λύχινος.
 Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι δὲ τῶν
 Κεῖνῶν τῶν Φθονερῶν μεμφομένων ἀέμων.

EPI.

Ἰ ἀποπλάσσειν. in quodam
 Codice legitur ἀπισπλάσσειν,
 sed frustra; sic lib. vii. p.
 589. Epigr. 3. v. 4.

πικλάσσειν.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὁ ῥηματι καὶ θεῶν φίλος ἀ-
 ποπλάσσειται;

Αἴτιος Μελοπορθῆς βίβλος ἀ-

Haec loca mihi indicavit
 Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilhardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellepontus,
 Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
 Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
 vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.

Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
 vero

Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti

Transitus, qui non soli huic amatori gravis.

Haec Herus prius habitatio. Haec turris

Reliquiae, proditor hic jacet Lychnus.

Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
 etiam adhuc

Illum invidum accusantes ventum.

EPI-

Cl. DORVILLIUS.

² Η'ελ. lege Η'ελ, ex opti-
 mo Codice Vaticano; ut a-
 pud Theocritum Eidyll. 15.
 v. l. Γεργί in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Lau-
 datus.

³ ὀλίγοις σταδίοις. Quidam
 vitiose ὀλίγοις ὀν σταδίοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ΕΉΝ ἀνὰ Σητῶν, ἀγίνεον ἤχι θυηλὰς
 Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιον. αὐτὰς ὁ τόξον
 Οὐλῶ Ἔρωσ βάταζε, διοιτεῦσα ἢ μεμηνώς,
 Οἴξια δειδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυσεν οἴτον
 Μητρός ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
 Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἴψα περήσας.
 Ἀμφοτέροι δὲ πάθου αὐτῶ πεφορημένοι ὄντων,
 Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ἢ συνίτορα λύχιον
 Λαθειδίων θήσαντο, σιδήσειον ἢ λελογχάς
 Αἶμα, ¹ πολυπλάγκτης πρῶτακε ποθεῦντας ἀέλλαις,
 Καὶ σφε Φάνος μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε ἢ καὶ ² Φι-
 λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γὰρ αἰδαῖς
 Στεῦτο λαχεῖν Ἀῆς μὲν ³ ἀποινα πόναν.
 Τοῦτο κλύων νεμέσῃσ', ³ ὅτ' εἰς ἐπενήνευεν ἔργοις
Ἀχλὺς

¹ Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
 γιαις. MS.

² Φιλοτήτων. φιλότιπτε, MS.

³ ὅτ' εἰς. Eruditiss. Mait-
 tairius legendum conjiciebat
 εἰς εἰς, vel ἐπε εἰς, vel ἐπ εἰς.

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vaser Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam.

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa fortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Veneris.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jaetavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδην, Ἀρεὺς τ' ἔχάδεν ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν, ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεινῶν
 Οἴτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰτείδω δὲ ἰ μικρῆσιν ἐπιτίξας σελίδεσσιν,
 Ὅσ' ὀλίγαις παίξων χερσὶν ἔοργεν Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, ἢ μικρὸν μέγα, ἢ τόδε,
 ὡς δει
 Πράξαι, ὑμνοπόλοις Φοῖβῳ ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένῳ Ἡρῶ Λείανδρός τε βροτοὶ περ εἶοντες.
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινοῖς ἔπεσιν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιο θανόντα,
 Αὐτίκα τεθναίην, ὄφρα βίοιο τυχῶ.

1 Μικρῆσιν, μικροῦσιν. MS. 9ίτος. MS.

2 Παρθένος Ἡρῶ. Ἡρῶ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae fatis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium
Furorem decerpenti virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est,*
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit folis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
fibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

F I N I S.

Πρὸς

Τὸν Εὐγενέτατον ἔνδοξότατον Νεανίσκον Μαθίαν
τὸν Ρ' ἑστῆρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθησι κλυτὸν θεροῦ παντα ὄρωσαι
Μῆσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθ' ἀνδρα νέω,
Τόσσον Ρ' ἑστῆρ' ὦ πῦλ' ἡμεροσσι κῦδ' ὦ αἰοιδῶ,
Ρ' ἑστῆρ' ὦ Μύσης Πάλλιαδ' ὦ εὐσέφαν' ὦ.
Τῶνεκα θεσπεσίοιο νοῦς ἐραθῆλεια δῶρε
Ἐς Φά' ὦ ἡελίς καρτέρει Φήμη ἄγει·
Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη πρὸς ἰπὶ ἀπέφινε·
Δεύτερ' ὦ ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης·
Γρωπάδης, ἔ Μαθίαν ἀντάξιον ἔζον,
Οὐρανίης σοφίης τίσιν ἔθηκε Θέμισ.

IDEM LATINE

A D

NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM

MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSAEUM ederet.

Musaeum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, & cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mustæa dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.

Gymnasii Delphensis Rector, & Collegii
Litterarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

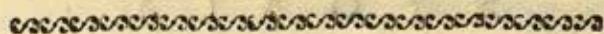
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῷ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI
GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχνοι ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλατῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλυέεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἀφθιτῷ Ἡῶς·
 Καὶ Σηψὸν καὶ Ἀΐυδον, ὅπη γάμῳ ἔννυχῷ Ἡῤῥῆς.
 5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμῶς καὶ λύχνοι ἀκῶ,

Λύχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Τῆμε-
 ραίων.] Ἐπιθαλασίων αἰδῶν.

Μουσαίῳ τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡῤῥῆς καὶ Λεάν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μουσαίῳ γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡῤῥῆς καὶ Λεάνδρον. Articulus
 Ἔ non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codicibus
 se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaëlis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. κατ'
 Ἡῤῥῆς. A. & H. habent κατ'
 Ἡῤῥῆς sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poetas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum caussa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Heraus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Pe-
rieg. v. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. Δ. v. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. v. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 278. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* ΟΨ.
V. Ven. & Reg.

5. Νυχόμορος π. κ. τ. λ. Ad
crepitantis tacis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. faces enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videat-
ur, non est cur timeat, ne
male π. ἀκῶν referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
VII contra Thebas v. 104.
κλύπος δίδοξα. Nicand. Ther.
164. ΑΨ. ὄρας ἢ δῦρον νύξ ἄ-
σιν, ἢ π' ἀνδρῶν ΑΨεῖον. Ovid.
III. Trist. VIII. 37. Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus. DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
v. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium,
qui hunc quoque Musaei lo-
cum

- Λύχρον ἀπαγγέλλοντα Διὰ κλοίην Ἀφροδίτης,
 Ἡρῆς νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτην.
 Λύχρον, ἔρωτ' ἄγχιμα τὸν ὄφελεν αἰθέρι Ζεὺς
 Ἐννύχιον μετ' ἀέθλον ἄγειν ἐς ὀμήγευιν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἐρωμανέων ὀθυναίων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Πεῖν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναυ ἐχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν
 15 Λύχρη σβεινυμένοι, καὶ ὀλλυμένοι Λεαΐδρη.
 Σηστός ἔην καὶ Ἀΐουδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πότιτι
 Γείτονές εἰσι πόλῆες· Ἔρως δ', ἀνὰ τόσσα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἕνα ξυνέηκεν οἶστρον,
 Ἡΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· ἕτομα δ' αὐτῶν
 Ἴμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακροίην.] Διαπαρῆν. Ἀγγελιώτην.] Ἀγγελον, μη-
 νυτιλί. Τὸν ὄφελεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῶ ἔθελ (leg. Ὅν
 ἐν τῶ αἰθέρι) συμπαραμαρτῶν καὶ Διὰ κλοίην ὄφελεν
 Ζεὺς συναγαλάσαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 γός. Πεῖν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πεῖν ἢ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 ταῖς πνοαῖς πνέσαι ἄνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργάζων,
 (leg. ἐξοργῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐθεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. adde eund.
 ad Thebaid. 2. v. 101. Pro
 ἑμῶ Barthius citat ἑμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἀκῶν habere ἀκῶν ad Sta-
 tii 2. Thebaid. v. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 v. 10. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
 Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
 tium;
 Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
 buit aetherius Jupiter
 Nocturnum post officium addere astrorum con-
 fortio,
 Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10
 Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
 dinum:
 Nuntiumque servavit infomnium nuptiarum,
 Antequam molestum flatibus flaret inimicus
 ventus.
 Sed eia, mihi canenti unum concine finem
 Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15
 Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
 Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
 dens,
 Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,
 Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
 Sua-

11. Πίλιν συνίειδον, sic in omnibus. Mis. & Edit. praeter S. St. L. Whit. & Kromaj. in quibus πάλιν συνίειδον habetur.

12. τ. δ'. V. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H. Barth. & Par. cum aliis inelius retinui τ'. B. autem hanc voculam omittit.

14. συνίειδον. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell, alii habent συνίειδον.

16. Πόντος, πότις. H.

18. Α'μφοτέρως παλίσσιν. ita scripsi cum S. St. L. & Lond. In V. Ven. & Cod. Bart. legitur Α'μφοτέρως παλίσσιν. Omnes alii habent Α'μφοτέρως παλίσσιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἔην, ἔ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητῶν ἔναιεν, ὃ ἦ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων ἀεικαλλέες ἀγέρες ἄμφω.
 Ἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείδι περήσεις,
 Δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα, ἔ ἠγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέ μοι ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι πευ κλαίοντα μόρον ἔ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδῶθι δώματα ναίων,
 Ἡρῶς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε ἔ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφές αἶμα λαχῶσα,
 Κύπριδῳ ἦν ἱέρεια, γάμαν δ' ἀδίδαχτῳ ἔβστα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ὦδ' ἔ γείτοσι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέροες, καλὸς, Ἰππηνμητός. Ἐναεν.]
 Ὡκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὀμοιοί. Δίξέ μοι.] Ἐρω-
 τα, ζήτει. ἠγεμόνθι.] ἠγεῖτο, ἔφαιεν. Ἀλιχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἠχῶντι. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἰκελοι. εἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fac-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῷ ἴκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσέτι πευ. Εἰσέτι πῦν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κοῖτος δ' ἀμφοτέρους ὄδ' ἔχει
 πύργῳ, εἰσέτι κ' ἰὺν
 Κεῖθι τῷ φθοιερῷ μεμφα-
 μῶτος ἀνίμου.

29. Ἐς πόθον. εἰς πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. εὐειδής. ἀνιδής. V. Ve-
 net. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcrae stellae ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quaere mihi quamdam turrim, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quaere & antiquae marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Herus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem fortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrim a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Ηρώ μὲν χαρίστου. re-
cte hoc verbum per τὸ εὐει-
δὲς explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

Ἡ χαρίστ' Ἀμαρυλλί, μέγας
οἶδ' οὐκ ἴσθ' ἑσθλόνος

Ἄσπερος.

alio sensu habes apud Home-
rum ἀσπὲρ χαρίστου Odyss. Ω.
vs. 197. *ibid.* Διοτρεφίς αἶμα λα-
χῶν. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneq. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφίς.

31. Γάμος γάμος. H.

32. Πας. εὐδ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
εὐδ., sic quoque occurrit in-
fra,

- Ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ἢ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ⊕ ἥδης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτέρων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Ἄλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἰλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυη-
 λαῖς,
 40 Μιγεὶ σὺν Ἑραδίῃ Φλογερὴν τρομέουσα Φαρέτρην.
 Ἄλλ' εἰδ' ὡς ἀλέειτε πυριπνεύοντας οἴστους.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμι⊕ ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τῆν ἀτὰρ Σησὸν ἀγούσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρειῃ,

Παν-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη Αἰδοῖ.] Ἐντροπῆ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡλικ⊕ ἥδης.] Τῆς ὀμηλικῆς (leg. ὀμη-
 λικ⊕) νεότητ⊕. Ἀλωομένη] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ τ λ.] Καὶ γὰρ Ἡθὶ τῆ ὀ-
 μορφία ζηλότυποι εἰσι γυναῖκες. Ἄλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἄλ-
 λά καὶ ἢ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἢ Ἀθηναῖν καὶ αὐτὸν ἢ ἔρωτα
 θυσίαις παρήγη (forte ἐπαράυνεν) ἢ Ἑρα. Ἀλέειτε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἴστους.] Βέλη πυριπνεύοντα. Τῶ ἀ-
 τὰρ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦν πνα ἑορτῶ ἀγούσιν τῷ Ἀδώνιδι,
 καὶ τῇ Κυθέρειῃ, ἦγον Ἀφροδίτῃ.

fra, v. 234. παρ' ἰδίους θα-
 λώους. & 336. ὡς κερπίδα
 ἢ πύργου. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

εἰ ἢν κατεπίστα σὺν ἀμφιπέ-
 λῃ πὶ μέγῃ.

33. Διέ. Codex B. habet τε
 καὶ. Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἢν κατεπίστα κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venerem populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H^ol & in Venet. H^o. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέ ποτ' οὐδέ ποτ' οὐδέ ποτ'. V.
 & Ven. *ibid.* ἀγρομένησι μεθω-
 μίλοισι. ἀγρομένησιν ἰσωμίλοισι. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλοισι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. v. 269.

Καὶ μὲν τοῖσι ἐγὼ μεθωμίλοισι.
 V. B. Reg. habent συνωμίλοισι.
 in Ven. errore librarii legi-
 τος συνωμίλοισι.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμον, οἷς Παιφίον ζελέμεν
 νῆς εἰς γυναιξίς.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. v. 209.

38. Ἰλασκομένη. Ἰλασομένη.
 B.

40. Μητρὶ σὺν ἄρχῃ. de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doelliff. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλε-
 γρὸν. φλογιστὸν. Cod. Bart.

42. Κυπριδῆ. Κύπριδ^{ος}. ἡ.
 Ven.

- Πανσουδίη δ' ἔσπευδεν ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἐκέδοσε
 45 Ὅσοι μεταέσκον ἀλιεφίων σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ἀπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πηλοίοσι Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυόεντ' ἐνὶ πλερύγεσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλέπετο τῆμ' ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἀπὸς Ἀβύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων Φιλοπάρθεν' ἢ γὰρ ἐκεῖνοι
 Λιέν ὀμαρτήσαντες, ὅπη Φάτις ἐσὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τόσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπύδουσι θυηλάς.
 Ο'σ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσουδίη.] Πανσεραπᾶ σὺν πολλῶ ὄχλῳ τῶν ἐν ἀλιετροφομίῳν (lege ἀλί σεφομίῳν) νήσων. Σφυραῖ.] Τὰ ἔχρατ'. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνομημίῳν. (lege ἐπωνομασημίῳν) θυόεντ'.] Θαυμαστῶ, τεθυμιαμῆς. Ἐνὶ πλερύγεσι.] Ἐν ταῖς ὀκρῆσι. Περικτιόνων.] Περιουκίντων γειτόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀπὸς.] Πολίτης. Ὀμαρτήσαντες.] Ἀκολυθῆσαντες. Ὄπη Φάτις ἐσὶν ἑορτῆς.] Ὄπως ἀγγελία ἦν ἑορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσουδία. Πανσουδία. Ven. W. H. P. Pag. V. Rondell. in A. & C. Al. I. & 2. J. 1. & 2. So. legitur Πανσουδία *ibid* Ἐς ἱερὸν. Ἐς ἱερὸν. V.

45. Νομητιόσκον Νομητιόσκον, S St. L. Whit. & Lond. *ibid*. ἀλιεφίων. ἀλιεφίων. V. B. & Cod. Bart. reliqui Miss & editi habent, ἀλιεφίων, rectissimi-

me Casauboni emendationem amplexus est Kromajertus & hanc quoque probat J. Rondellus. Sic ἀλιεφίον ἀπὸς ἀθήνης apud Nonn. lib. 13 p. 378. l. 13.

47. Ἐνὶ πηλοίοσι. mallet cum S. ἀπὸς πηλοίοσι. propter illud sequens. ἐνὶ πηλοίοσι. St. & L. in marg. hanc lectiorem nobis quoque exhibent. *ibid*.

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant mari circumdatarum ex-45
 trema insularum :

Hi quidem ab Haemonia , hi vero marina e
 Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
 rorum ,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,

Non Phrygiae incola , non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
 enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
 festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθείρων. Ven.
 & Cod. Barth. χορείων. Barth.
 & Par.

48. Αἰθέρας. Αὐθαίρας. C. & So.
ibid. περιήρατος χορείων. περιήρα-
 ει ταίως. Cod. Reg. quod sine
 dubio e glossemate ortum il-
 lud autem χορείων per *versari*
 optime verti potest, non ta-
 men opus est, ut hic ita acci-
 piatur: nam tales locutiones
 saepe apud Poëtas occurrunt,
 & praecipue cum Libanus a
 Sacerdotibus Veneris habi-
 tabatur, quae saltationibus
 Sacra peragere solebant, uti
 hic Viri docti monuerunt.

49. Περιελήσων. περιελήσων.
 Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. περι-

πίων retinui, sic etiam scribi-
 tur apud Homer. Odyss. β. v. f.
 65.

Ἄλλες τ' αἰδέσθητι ἀφελήσων
 ἀνθρώπων,

ibid. ἐλείπειν τῆμος ἰορτῆς. Co-
 dex Regius vitiosissime habet
 ἐλείπειθ' ἰορτῆς θοίης. integer hic
 versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης ταίτας. Φρυγίης
 ταίται. A. & C. Rondellus
 quoque habet ταίται, & pro
 sequenti γαίταις, γαίταις sicut
 etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγάθων. Ἀθανά-
 τωτων ἀγαθων. Vatic. Venet. &
 Reg. Barthius ex suo Codice
 hanc lectionem quoque exhibet,
 quam tamen non probat.

- Ὅσον ἀγειρομένην ὤφ' κάλλεα παρθενικῶν.
 55 Ἡ ᾗ θεὸς ἀτὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένῳ Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντῶ ἀπάστρα πύσσα προσώπε,
 Οἷά τε λευκοπάρηῳ ἐπαντέλλουσα σελήη.
 Ἄκρα ᾗ χιονέων Φοινίσσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα Φανήται.
 Χροὴν γ' ἐμυθέων ἐρυθαίνετο· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λυκοχίτανῶ ὑπὸ σφυρᾷ λάμπετο κέρης,
 Πολλὰ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψύσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀγειρομένην.] Ἀφροίσομένην. Μαρμαρυγὴν χαρίεντῶ
 κ. τ. λ.] Λαμπρινὴν κεχαρτομένην (lege Λαμπρινὴν κε-
 χαρτωμένην) ἀπάστρα πύσσα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιο-
 νόδης, λαμπρῆ, (lege χιονοδῶν λαμπρῶν.) Φοινίσσεται.]
 Ἐλαμπρύνεται. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς ὡς ἐκ τῶν
 τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνετο.] Ἐρυθρῆ φαίνεται. Νιοσομένης.]
 Πορδισομένης. Ὑπὸ σφυρᾷ.] Τὰ δόλοισιν ὄντα μέρη πρὸς
 τὴν σφυρᾷ. (lege ἀσφυρᾷ.) Τρεῖς Χάριτες.] Κάλ-
 λῶ, Φρόνησιν & Ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
 adsentior, nec dubito, quin
 vera Musæi manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένην. ἀγειρομένην.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γῆς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντῶ. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur χαρίεσσας & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent χαρίεσσας, omni-
 no tamen retinendum Μαρ-
 μαρυγῆς.

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incessit virgo He- 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare- 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μαρυγῶ χαρίων. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καὶ ποτὶ μὲρ χαρίων ἐς ἄρ-
συφῆ κύκλα ἀποσάσῃ,

57. Οἷά τε λευκοπύργος ἑπαι-
τίδισσα σελήνη. simile quid ha-
bet apud Theoc. Idyll. 2. vs.
79. eleganter etiam dixit
Nonnus Dionys. l. 4. p. 118.
l. 31.

Εἰ ποτὶ διδάσκει φρενοτερπία
κύκλον ὀπωπῆς,

Ὁ φθαλμὸς ἐλίλιξεν, ὅλη σι-

λάγιζε σελήνη
Φίγγει μαρμαίροντα.

pro ἑπαιτίδισσα. Rondellus
habet ἑπαιτίδισσα.

58. Χισίων. χισίως. Ven. &
B. *ibid.* πυργῶν. Cod. Ven.
habet πυργῶν.

61. χρυσῶν. χρυσῶν. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἐν-
δαίισσα. ἐνδοσάισσα. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χαρίων. κ. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod exstat in Anthologia

B 3

L.

65 Ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν χαρίτιστα τεθίλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἢ μὲν, ὡς πολλὸν ἀμειψάσα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτιστα, νῆν διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἠιδέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

70 Ἦεν, ὅς οὐ μιν εἰπεν ἔχειν ὁμοδέμιον Ἠρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμελλον ὄπη χτ' ἠδὲν ἀλάτο,

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀν-

δρῶν.

Καὶ τις ἐν ἠιδέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέβη, Λακεδαιμόνι' ἔδρασκον

ἄστου,

75 Ἦχι μύθον καὶ ἄεθλον ἀκρόμεν ἀγλαϊάων·

Τοίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπερδ' ἀρήτιστα.] Ἀφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκό-
ρ'· Νῆν διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀπὸ τῆς Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς
ἢ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδω. ἠιδέων.] Νεω-
τέρων. Ὀμοδέμιον.] Ὀμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Ἀυτὴ
ἢ δὴ ὅπως ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰ θεμέλιον ἔχοντα ναόν. Ἀλά-
το.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλυτον τὸν
νόον εἶχε ὡς τὰς φρένας τῶν ἠιδέων. ἔδρασκον.] Ἐβλε-
ψα. Ἦχι μύθον.] Εἶπε μύθον. Ἄεθλον.] Ἀγῶνα. Ἀ-
γλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ βίμβροφων.

L. I. Cap. 41. Epig. ult.

Αἱ χάριτες, τρεῖς εἰσὶ· οὐ δὴ

μία ταῖς τρεῖσι ταύταις

Γυνῆδες, ἢ ἔχουσ' αἱ χάριτες

χάριτες.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.

ἐπιποτιζή γὰρ

Τριστάσιον Χαρίτων Βερόν βλά-
στης τεταρτη·

65. Γελῶν. γελῶν. Η.

66. ἔδραστο. Hoc omnino re-

tinendum cum Ven. B. S. So.

St. L. Whit. Lond. & K.

Reliqui male exhibent ἔδραστο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens femi-
nas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque
ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per ae-
dem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (*eam*)
& dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi ur-
bem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudi- 75
num:

Talem

67. *ὄς ἢ ῥῶ. ὄς ῥ ἢ ῥῶ. A1. ille librarius ἔστ' ἢ ἔχον ἰτίρῳ*
1. pro ῥῶ Cod. C. habet μῦθῳ. *μῦθῳ.*

68. *Ἀρεῖταιος. Ἀρεῖταιος. S. 71. Καλλιθίμιθλος. Καλλι-*

69. *Δύσαιτο. Δύσαιτο. A. & C. 2. J. 1. & 2. So. W. H. Par.*

70. *Ἡῖν, ὄς ἢ ῥῶιων ἔχον. & Bart. ibid. placuit scribae*
pro ὄς Ven. habet ὄν hanc Codicis Veneti pro *ἦν ἄλῳτε*
autem vocolam omittit J. scribere *ἦν ἡμίλατο.*

2. In Codice Regio legitur *Ἡῖται ἰλῶν ἰτίρῳ ῥῶιῳ*
3. Cod. Bart. habet. *Ἡῖ τῆ*
4. *ἦν ἰτίρῳ μῦθῳ* Subjun-

git vero Barthius *legit idem* 74. *Ἐῖτακος, Ἐῖτακος. B. &*
Rond. *76.*

Τοῖν δ' ἔπω ὄπωπα νήν, κεδίν θ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὄπλοτε-
ράων.

Παπταίων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' εὖρον ὄπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεχέων ἐπιθήμεν ὦ Ηἴξυς.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπος ἐφίμειζω θεὸς εἶται,
Ἡμετέρῃν ὠδύκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ηἴξω.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τέην ἰέρειαν ἀφάσσειν,
Τοῖν μοι, Κυθήρεια, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τίς ἐφώνεον· ἄλλοθεν ἄλλῳ

85 Ἐλκῶ ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κῆρυς.

Αἰνοπαθὲς Δειανδρῆ, σὺ δ', ὡς ἴδες εὐκλέα κη-
ρυγῆν,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὀπλοτεράων.] Νεωτέρων. Παπταίων ἐμόγησα.] Πι-
εθλέπων ἑκακωσάθησα. Παρσάκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ κ. τ. λ.] Εἰ δέ τι καὶ σὺ ἰέρειαν οὐ πρέσων (leg.
πρέσων) ἐστὶ μοι ἀπλοδαί. Τοίλω μοι, Κυθήρεια.] Ὀμοίαν
ταύτης, ὡς Κυθήρεια. Ηἴξω.] Ἀγάμων, νέων. Ἐλκῶ
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλκῶ ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.
(leg. ἐπεμήνατο.) Αἰνοπαθὲς.] Δεινὰ παθῶν.

76. Οὐπω. ὑποφ. Ven.
ibid. Κεδίν θ', ἀπαλήντε. Ἰθα-
κῶ θ' ἀπαλήντε. Β. κηρύδα
παῖθ' ἀπαλήντε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: Τοίλω δ' ὑποφ' ὄπωπα
κηρύδα τῶ δ' ἀπαλήντε.

77. Καὶ. Η'. Β.

78. Κέρη δ' ἔχ' ὄρω ὄπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
elegantè dicit δέμας δειμένε
κῆρυς.

Talem autem nondum vidi puellam , tam praestanti corpore , tamque teneram ;

Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum .

Intuendo defessus sum , satietatem autem non inveni adspiciendi .

Illico moriar , cubile ubi conscenderim Herus :

Non ego in coelo cupio Deus esse , 80

Nosfram uxorem habens domi Hero .

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebes !

Talia quidem juvenum quis locutus est : aliunde (*vero*) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae . 85

Gravia passè Leander , tu autem , ut vidisti inclytam puellam ,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
Sed

κέρει. nempe ἰφθαλμοῖσι. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Ὁὐδ' οἱ εἰσορόωντι κέρει πάλιν ἰσαβρίων γὰρ

Παρθίνων ἔασι ἔπιπυτι , τίσον πλέον ἔθειλε λάσειν .

In Cod. Ven. habetur κέρει δ' οἱ οἶδα ἰπαπῆς .

80. Ε'φίμοιζον, ἰφικολίμιν. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις πρὸς ἄλλοις ἔχων ἐν δάμοισιν Ἡρώ .

Spe quidem *suam* potest dicere : vim tamen majorem Sententia habitura videtur , si

δάμοισιν epitheton hoc adji- ciatur. DORVILLIUS.

83. Ο'πίσσωσι ἰπαπῆσι. Ven. & B.

84. Ε'φώνων, ἰφώνων. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἰπιφώνων. tum debuisset saltem sic legi πιά τις ἰθίων ἰπιφώνων. *ibid.* ἄλλοθεν ἄλλοθεν. in eod. Cod. legitur ἄλλοθεν δ' ἄλλοθεν .

85. Ε'πιμήγατο, ἐκμήγατο. Ven.

86. Λείωδες, Λιανῆς. B. & Rondell.

Ἀλλὰ, πρειπιδύτσοι δαμεις ἀδόκητοι οἷσσις,
 Οὐκ ἔτελες ζῶειν ἀεικαλλέῳ ἄμμορῳ Η.
 ρούς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρός ἐρώτων,
 Καὶ καρδίη πάφλαζεν ἀνικητε πυρρός ὀσμῆ.

Κάλλῳ γ' ἀείψουτον ἀμωμήτοιο γυναικός

Ὄξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντῳ οἷσσι.

Ὄφθαλμός δ' ὀδός ἐστιν ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκῳ ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρῆς ὀδύει.

Εἶπε δέ μιν τότε θάμβῳ, ἀναιδείη, τρόμῳ,
 αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν καρδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.

Θάμβῳ δ' εἶδῳ ἀειστοί· ἔρωσ δ' ἀπεισόφισεν αἰ-
 δά.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτῳ ἀναιδείην ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα ποσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἴτατο κέρης.

Λοξὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷσσις.] Βέλεσιν. Ἄμμορῳ.] Ἀμέπυχῳ. Πρείπυ-
 σον.] Πρεπιδύητον (forte ἀειδοήτον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
 βολάων Ἐλκῳ ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
 ὀλισθόν (leg. ὀλισθόν) ἐμποιεῖται κάλλῳ. Εἶπε δέ μιν τό-
 τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῳ ἀναιδέως.
 Θάμβῳ δ' εἶδῳ ἀειστοί κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ἢ τὴν ἀει-
 σίω θεωρίαν. ὃ ἢ ἔρωσ ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπήν.

88. Πρειπιδύτσοι. πρεπιδύ-
 σισι. V. & Ven. recepta lectio
 magis placet, sic πρειπιδύον-
 τας οἷσσις habuimus infra v. 1.
 41.

89. Ἄμμορῳ. Ven. male
 habet ἄμμορῳ. & H. ἄμμορῳ.

90. Πυρρός. πυρρῶν. B. &
 Rondell.

91. Καρδίη. καρδίας. Ven.
 ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;

Oculus vero via est; ab oculi ictibus

Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem impudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obli-

ibid. ἀνικήτα. ἀνικήταν. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλοι πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ὀφθαλμὸς δ'. melius
 cum Par. & H. legi posse pu-
 to Ὀφθαλμὸς δ'.

95. Ἐλκεσ. Κάλλος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκεσ, quod ex praecedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολῶν fatis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
 ubi Rondellus ait quasi καὶ
 ἔλκεσ esset legendum.

97. Κεφάη. κεφάη. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπίσφις. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπίσφις.
 100. Ἐταυτ. ἔταυτ. B.

- Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπᾶς,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι ὠδρακλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολέοντα Λεάνδρω,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαίῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ἢ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἡμερόεσσαν ἐὼν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελεύουσα Λεάνδρω,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάν-
 θη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεισεῖατο, κόρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρῳ ἐδίξετο λάθριον ὄρη,
 110 Φέγγῳ ἀνατείλασα κατήϊεν εἰς δύοισι ἡέρας.
 Ἐκ περᾶτης δ' ἀνέφανε βαθύσκιῳ· Ἐσπερῳ ἀ-
 γήρ.

Λύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων.] Στραβὸν ἢ περιβλεπόμενον.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νόμοις ὠδρα-
 κλασίων καὶ ὠδρακλέπειων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ὀ-
 γλαίῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ὅππῃ
 τῷ κάμει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἠσυχως. ἡμερόεσσαν ἐὼν κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὀπιθυμητὴν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Εὐφρασθή, ὅτι τ' πόθον
 συνῆσα ἐκ ἀπεισεῖατο. Ἐδίξετο λάθριον ὄρη.] Ἐζήτησε
 κρυπτὴν ὄραν. Φέγγῳ ἀνατείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ἢ Φέγγ-
 γῳ συνείλασα (ἰεγ. συνειλίωσα) κατήϊετο εἰς τ' δύοισι
 ἡμέρας.

101. Λοξὰ. Δεξὰ. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So.
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex W. & Rond. ἰλιξεν. V. ἰλι-
 similitudine litterarum ortus. ξηξεν. Ven.
ibid. ἰλιξεν. ἰλιξεν. A. C. 103. ζυήκει. ουήκει. B.
 ἰήκει.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occultuit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non reuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἰήκει. Ven.

105. Α' πικρυψεν. ἰπικρυψεν. V. S. & Rond. ἰπικρυψεν. St. & L. in marg.

106. Ἰ' παρσιλίωσα. Ε' παρσιλίωσα. V. ἰπαρσιλίωσα. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. ἰπαρσιλίωσα. S. ἰπαρσιλίωσα. St. & L. in marg.

107. Ε' ἰδοθι. Ε' ἰδοθι. V. Codex Venetus pro ἰδοθι.

ἰδοθι mendose habet ἰδοθι.

ἰδοθι.

108. Ο' τ' η. Ο' η. H. *ibid.* ξυίηκα. ουίηκα. Lond.

109. Ὠ' ελω. Ὠ' εαν. So.

110. Η' ὠς. Η' ὠ. S.

111. Α' ἰφαινε. ἀνάφαινε. B. ἀίφαινε. Ven. in secunda editione legitur ἀνίφαινε, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

C 3

113.

Αὐτὰρ ὃ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσαν ὀμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥόδουδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσοθήν ἑστιάχιζεν ἀθέσφατον· ἢ ἤ σιαπῆ,
 Οἴατε χωομένη, ῥόδον ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς εἴησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-

να,

Ἐχάτα τιμήντ' ἄγων ἐπὶ κβύθεα νῆϊ.
 120 Ὀκναλέοις ἢ πόδεσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρῶ,
 Οἴαπερ ἔκ' ἐθέλυσσα, τοῖν δ' ἀνενείκατο Φωίην,
 Θηλυτέροις ἐπέεσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ.
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δῦτμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-

να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπέειπε πολυκτεάνων γενετήρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσαν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιση-
 δοίαν (leg. ἐπισηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμήντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μῶνα τῶ τιμῆς καὶ ἄγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουσιν ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις καὶ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλοῦσα τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μαργαίνεις. Ἐλκεις;] Τισίσι κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχερημάτων.

113. Ἐπιθρῶσκουσαν. ἐπιθρῶσ-
 ουσαν. Bart. Par. & Rondell.

114. Μιν. β. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115:

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,

Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silentio, 115

Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.

Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis

Alia ito via, meamque dimitte vestem!

Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum! 125

Vene.

115. Ε'σπαύχιζεν ἰσπαύχισεν.
 Ven. ἰσπαύχισεν. B. Rondellus habet ὀσπαύχιζεν.

116. Χαοιδρία. χαοιδρία. J. 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἰξίσπασεν. ἰξίσπασεν. H.

117. Χαλίφρονα νύματα. cum Gulielmo de Mara potius verti per *remissos nutus*, sensus hujus verius erit, *ut sensit nutus signa remissae mentis puellae.*

118. Θαροιλίως. Θαροιλίω. Ven.

120. Ο'κταλίως. ὀκταλίως. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo. in margine tamen St. & L. quoque repraesentant ὀκταλίως. Codex Venetus errore tantum calami habet ἰκαλίως.

121. Α'ννίκατι. ἀννήκατο. V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ἔσοι ἔοικε θεῶν ἴεργιαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέεσσαι.
 Τοῖα μὲν ἠπέλιπεν, εἰκότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης ἢ Λέαυδ' ἔπει κλύεν οἴτρων ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειδομένων σημήϊα παρθευικάων.
 Καὶ γὰρ ὄτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων ὄρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλά.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρουν αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθω βεβλημέν' οἴτρῳ·
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονήτιν ἴσην καλέω σε γυναίξιν,
 Ἀλλά

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπειδ' ἔσοι ἔοικε κ. τ. λ.] Οὐ πρόπει σοὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἴεργιαν ἀπείθεσθαι καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπει κλύεν.] Ὡς ἤκεν. Ὀρών.] Ὀμιλιῶν ἢ ἀφ' ἧς μιξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον ἢ λόγον εἶπε τῷ πόθῳ βεβλημέν' ἢ ἠδονῆς.

128. Παρθενικῆς. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat Thesaurum quod certe ἀμείριμα μεμνημένον viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῦθος ἀλλοιομένη ζηλιώσις Thesaurum.

129. Ἐπει κλύει. ἴς κλύει. Cod. Vatic. Ὡς ἴκλυει. Ven. & B. secunda editio habet ὄτ' ἴκλυει. retinendum Ἐπει κλύει, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vs. 270. ἴπει θεῶ ἴκλυει αὐδῶ. & alibi ibid.

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ὀπωπῆς.

131. Ἀπειλείωσι ἀπειλείοισι. B. & D. ἰχθαίρωσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπχθαίρωσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων ὄρων. Ὀρών. consabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu ὄρωνος ὀρωζῆς dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrom hoc loco, sicut etiam vs. 230. cum interpretibus per Venereas con-

structa.

Veneris non te decet deae sacerdotem sollicitare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam, 135

Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callimachi Fragment. 16. vs. 3 *ἰουναίως ἰαχισμὸς* Gallice explicat *Discours de Mariages*; quamvis Pareus vertat *praecepta conjugalia* in Comment. ad vs. 274.

133. Ἐνδομον. Ἰουρμῶν. Ven. *ibid.* κύσας. κύσας. B.

134. Πῶδα βίβωληρδῶ εἰς τῆ. quod verti *amoris ictus furore* vel *incitatus*. aliud enim est *κίετρον ἔρωτος* quod

habes apud Nostrum. vs. 87.

166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est *εἶσρος* quod Scholiastes Oppiani ad 1. Halieut. vs. 500. explicat per *μαρίαν*, nec aliter Hesychius *εἶσρος*, *μαρίως*. Adde Lucianum in *Asino* p. 250. edition. Aldin. An. 1522. *ἔρωτε καὶ εἶσρον φέρεται*, & hinc *εἶσρον*, quod *ibid.* paulo ante habetur. in Codice Vaticano legitur *πῶδα βίβωληρδῶ εἶσρον* & Veneto *πῶδα βίβωληρδῶ εἶσρον*.

136. Ἐπιχθονίαν ἴσση — γυναιξί. ἐπιχθονίαν ἴσση — γυναιξί. V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέροσι Διὸς Κροίῳ[⊙] εἶσκω.
 Ὀλβι[⊙], ὅς σ' ἐφύτθυσε, ἔ ὀλβίη, ἢ τέκε, μή-
 τηρ,
 Γασῆρ, ἢ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
 τάων

140 Ἡμετέρων ἐπάκχε, πόθου δ' οἴκτερον ἀνάγκη.
 Κύπριδ[⊙] ὡς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδ[⊙] ἔρ-
 γα.

Δεῦρ ἴθι, μυτιπόλθου γαμήλια θεσμά θεαίης.
 Παρθένον οὐκ ἐπέσεικεν ὑποδείξοσειν Ἀφροδίτη,
 Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ^ν δ' ἐβελήσης

145 Θεσμά θεῆς ἐρόεντα, ἔ ὄργια πιτὰ δαίηται,

Ἐ^ς τ^ι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Ὁμοιω, ἰσάζω. Ὀλβι[⊙] δε σ' ἐφύτθυσε κ.
 τ. λ.] Πλάσι[⊙] καὶ ἤμι[⊙], ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
 Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι[⊙], ὅς σ' κ. τ.
 λ. Alexander Pope, Prin-
 ceps Poëtarum Britanno-
 rum in versione Odyss. Ho-
 mericæ L. 6. p. 70. comparat
 Homeri locum Odyss.
 155. cum Musæi vs. 138.
 & castitatem Poëtae Antiqui
 dilaudat: sed cum hic ποττολόγην
 putet, καὶ ὀλβία ἢ τέκε μήτηρ,
 γασῆρ ἔ σ' ἐλόχθυσσε μακαρτάτη
 non plane adsentior. solempne
 enim optimis Scriptoribus per
 partes aliquid vituperare, lau-

dare, licet de re universa verba
 jam fecerint. & esto ποττολό-
 γον: non ideo erit vitiosum.
 pulcherrimæ apud Poëtas &
 Oratores sunt ποττολογία, non
 magni momenti porro quod
 similitudines soni offenda-
 tur ἰσχυροῦσιν ἴσων. nam quis
 Poëtarum talia non multa
 habeat. Quid ipso Homero
 fiet Iliad. N vs 642.

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτῆς ἰάν σ' ὄ-
 μάχοισιν ἐπέχθη.
 Odyss. Δ. vs. 754.

Μηδ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.
 Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
 mater,
 Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
 ces
 Nostras exaudi, amorisque miserere necessita- 140
 tis.
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
 ra.
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!
 Virginem non decet ministrare Veneri,
 Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
 ris
 Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
 (veras) scire,

Sunt

Μηδὲ γέροντα κακῶ κακῶκαρμί-
 109. ———

Quid Moscho Idyll. 2. v. 104.
 ——— οἶά τε γῆυς

Περὸς.

Sed millena talia in Graecis
 & Latinis occurrunt. Popius
 tamen ibi jure summo Home-
 rum vindicat a J. C. Scali-
 geri inani criti. DORVILLIUS.
ibid. Ταυτὲ δὲ illud habet à Ven.

141. Non hic cum Pareo
 illud *μυτήχχο* in *μυτήχχο* mu-
 tandum cenſeo. eadem fere
 dixit Homerus *μυτήχχο ἕρ-
 ζα γαίμοιο*. Quem locum ipſe
 quoque indicat & legitur
 Iliad. E. v. 429. *ibid.* Κόπρα-

δος ἕρζα sic ἕρζον ἕρζοτος apud
 Oppian. 4. Halieut. v. 161.
δὴν ἕρζα. Halieut. 1 v. 533.
ἕρζον πολέμοις apud Orpheum
 Prognost. v. 15. & ἕρζα μά-
 χης v. 38.

142. Hic versus in editio-
 ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσοεν. ὑποδρήσοεν.
 Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
 J. 1. & 2. So. H. P. & V. O.
ibid. Α' Φρεδῖτη. Α' Φρεδῖτω. Ven.
 B. & S.

145. Πισὰ. κιδὰ. Ven. &
 S. non male quidem, sed *Ve-
 neris sacra* per excellentiam
πισὰ dici possunt hinc *foedera
 amantum*.

D 2

146.

Ἔστι γάμοις ἔχ' ἑλέκτρα. Σὺ δ', εἰ Φιλίεις Κυ-
θέραιαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
Σὺν δ' ἰκέτην με κόμιζε, ἔχ' ἢν ἐθέλης, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοὶ Ἔρως ἠγρευσεν εἰς βελέεσσι κηχίσας.

150 Ὡς θεασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτις Ἐρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδάνην ποτὶ τύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, ἔχ' οὐ σοφὸς ἠγάγευ Ἐρ-
μῆς.

Παρθένοις ἔ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀγαλάντη·
Ἡ' ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνῆν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα· Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάση.

Πείθεο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παροχοίτιω.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ἰπηρετεῖν.
Ἡ' ποτε Μειλανίωνοι κ. τ. λ.] Ἡ' τις ποτὲ ἐρωῖται ἔ
Μειλανίωνοι ἐξίφυγε ἢ δ' ἰνῶ.

146. Κυθέραιαν. Ἀφροδίτιω. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. P. 558.

148. Ἰκέτιω. εἰκέτιω. S. *ibid.* Ed. Wech.

Ἰθίλιω cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
ἰθίλιω, idem mox habuimus
paulo ante vs. 144. Ἡ' δ'
ἰθιλήσῃ. *ibid.* παροχοίτιω.
παροχοίτιω. Ven.

149. Τὸν σοὶ Ἔρως ἠγρευσεν. il-
lud ἠγρευσεν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ σῆμα τοῖς χαρίεσσιν, προ-
πάτω δ' αἰθιτι βάλλεις,
Ὄμματι τῇ παφίῃ, τίω
χίεσσι τῇ κηθάσῃ.

Σκυλίους βλιφάρον φάος ὄμ-
ματι. ἕως αἰοῖθ'·
Πάνταθεν ἀγροῦσις τλήμεσσι
ἰθίλιω.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 Mulcentium mentem ama suavem legem amorum,
 Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe,
 & si velis, conjugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis
 adsecutus;
 Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
 virgam Mercurius
 Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Venus misit, & non sapiens ad-
 duxit Mercurius.
 Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;
 Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans; irata autem Venere, 155
 Quem prius non amavit, (*eum*) in corde po-
 suit toto.

Per-

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsoræo pro βάλλεις legerem θάλλεις. quae lectio ex Musæi v. 65. defendi potest

Ο'φθαλμός γελίαν ἔχει τὸν χα-
 εῖταισι τιθῆλη.

Praeterea quam facile littera θ corrupta fuerit in β! cujus rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* τὸν σοι. τὸν μ. Ven. 150. θοδς. θ' ἰ. Ven. θιδς legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151. Ε'κόμιζεν. ἐκόμισεν. V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur Θεσάειν ἐκόμισεν Ιερδαιή ποτὶ τύμφη in Vatic. & B. habetur Ἰορδανίω.

152. Ε'πεμπε. ἔπεμψε. S.

153. Α'παλάνη. Cod. V. & Ven. male scribunt Α'παλάνη.

156. Πάση. πάση. B.

D 3

157.

Πείθεο ἤ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀκαμομένης Φρένα κένης,
Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.

160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπῆν,
Αἰδοῖ ἐρυθιάσασαν ὑποκλέπτουσα παρεῖη.
Καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἴχνησιν, αἰδομένη δὲ
Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν εἰὼν ξυτέεργε χιτῶνα.
Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
δὲ

165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόχεσις ἐστὶ σιωπῆ.
Ἡδὴ ἤ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
Θέσμετο δὲ κραδίη γλυκερῶ πικρὰ παρθένης. Ἡ-
ρῶ,
Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτόητο Λεάνδρῳ.
Ὄφρα μὲν ἦν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσα ὀπωπῆν,
τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Πικραπλανήσας, ὀπωπλανήσας. Ἐπὶ
χθόνα πῆξεν ὀπωπῆν.] Ἐξέειπε πρὸς τὴν γῆν. ξυτέεργε.]
Συνέσφιγγε. Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῆ
πειθοῖ συνήγοντο ταῦτα τὰ προαγγέλματα. Ὄφρα μὲν
ἦν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἐως μὲν ἦν ὅτι τὴν γῆν ἢ κένη
τὴν ἄψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δαίδιθι. Ven. πῆξεν ὀπωπῆν. similis locu-
158. Παρέπεισεν ἀκαμομένης. B. tio occurrit apud Theocrit.
& S. *ibid.* ἀκαμομένης. ἀκαμο- Idyll. 2. v. 112. Nonn lib.
μήλω. Ven. & B. 46. p. 1196. l. 6. Virgil.
159. Ἐρωτοτόκοισι. ἐρωτοτόκοι- Æneid. 1. 6. v. 469. l.
σι. B. 7. v. 250. l. 8. v. 520.
160. Ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. 1. 13. v. 125.
ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, per-suadendo flexit recufantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Per-suasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Per-suasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum susceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur *περδινικὸν δ'*
ἀφθόγγον. in Vatic. quoque
habetur *ἀφθόγγον*.

161. *Ἐρυνδίασαν, ἔρυνδρίω-
σαν*. V. & Ven. *ἔρυνδρίωσαν*.
S. *ἔρυνδρίωσαν*. J. 2.

162. *Ἐξω ἔξω*. Ven. *ibid.*
ὄπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent *ἔπ'*.

163. *συνίεργε, συνίεργε*. V.
συνίεργουτε. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro *παιῖε* legitur *ἔπ'*.

168. *Κάσαι. Κάσαι*. Ron-
dell. *Κάσαι*. V. & Ven.

169. *Ὁφθαλμὸν ἄν*, illud
ἄν. omittunt Codices A. &
C. *ibid.* *ἔχον. ἔχον*. Ven. &
S. *ibid.* *ὀπυπὸν ἔμικχλον*. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro
ἔμικχλον legit *ὀπυπὸν*. uti in
Com-

170 Τόφρα ἤ καὶ Λεϊάνδρῳ ἔρωμανέεσι προσώποις
 Οὐ κάμει εἰσορόων ἀπαλόχρουν ἀυχένα κούρης.
 ΟΨὲ ἤ Λεϊάνδρῳ γλυκερὴν ἀνευείκατο Φωνήν,
 Αἰδῆς ὑγρὸν ἔρευθῶν σποτάζοντα προσώπου·
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' ἀνὴρ καὶ πέτρον ὀρί-
 ναις.

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδάδαζε κελύθους;
 Οἷ μοι, τίς σ' ἐκόμισεν ἔμην ἐς πατείδα
 γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθίγγασο. Πῶς γ' ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἔων, καὶ ἄπτῳ, ἐμῇ Φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμειδα γάμοις ὀσίοισι πελάσασα·
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτο. Ἐρωμανέεσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμει.] Οὐκ ἐπέμεινεν. Αἰδῆς.] Ἐντροσῶης. Ὀρίναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ πειθαί.

Commentario J. Vatelii vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehē-
 disse videtur J. Vattelus,
 quod illud ὀμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνευείκατο. ἀνευείκατο.
 V. ἀμφάλατο. Ven.

173. Ἀποτάζοντα. ὑποτάζον-
 τα. Ven.

174. Πέτρον ὀρίναις. πίτραν
 ὀρίνας. V. & Ven.

176. Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθίγγασο in So ha-
 betur ἐφθίγγασο & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθίγγασο legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπτῳ scripsi
 ἄπτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
 Non defatigabatur spectando teneram cervi-
 cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
 vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
 cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
 veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
 ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
 do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amori mis-
 cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
Non

ne, quod etiam probat Andreas Papius. Henr. Stephanus & Lectius hanc sectionem in margine repraesentant, & sic quoque Gulselmum de Mara legisse ex ejus interpretatione patet.

— *nam qualiter errabundus*

Ignotusque, meo poteris succedere lecto?

& certe τὸ ἀπυρσὸν optime hic convenit. explicatur per ἀπύρσος ab Hesychio & Etymologici Magni Auctore, nec aliam explicationem dant

scholia minuscula ad Homeri Odyss. A. vi. 242. & alibi. Hanc autem Lectionem quoque confirmat Clarissimi DORVILLII nota, quae sic sese habet. Certe in genere peregrini ἀπυρσὸν dicuntur. fides illis non facile habetur, sed durius illud tamen hic. Videtur legendum ἀπύρσος. Aeneas erat ἔθνος ἀλόντος, sed non ἀπύρσος: & ideo facile fides ei habebatur. hic contra. Certe augebitur sic, ita mihi saltem videtur, periodi ἰσχυρία.

179. Δυσάπειθα. sic legitur in
 E omni-

- 180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσιν ἐπέαδεν· ἦν δ' ἐθειλή-
 σης
 Ως ξείν^ς πολύφριτ^ς ἐμὴν ἐς πατρίδα μί-
 μνειτ^ς,
 Οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρταμ^ς· ἐν ᾗ σιω-
 πῇ
 Ἔργον, ὅπερ τελείει τις, ἐπὶ τελοῦσιν ἀκούει.
 185 Εἶπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὐνομα, καὶ σέο πά-
 τρην·
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
 Ἡρώ.
 Πύργ^ς δ' ἀμφιβόητ^ς ἐμὸς δόμ^ς οὐρανομήκης,
 Ὡς ἐν ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη
 Σητιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 Γείτονα πότιον ἔχω, φυγεραῖς βουλῆσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔσιν ὀμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 Ἡθίων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
 κῶσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεσσαπαινή, δάλη. Βαθυκύμονας.]
 Βαθὺ κυμανεύσας.

omnibus, praeter Vatican.
 A. B. H. & K. qui scribunt
 διτάμιθαι.

180. ἦν δ' ἐθειλήσης. ἢ ᾗ
 θελήσης. S. in Cod. A. male
 habetur ἢ δ' ἀθειλήσης.

181. πολύφριτος. πηλίφριτος.
 Cod. Ven.

182. Σκοπέεσσαν. πεκίεσσαν.
 B. σκοπέεσσι Rondell. forsan
 πεκίεσσι. scribere voluerunt,
 quod non male hic le-
 gere possumus, illud qui-
 dem mox praecessit vs. 180.
 sed talia passim apud auctores
 recentioris aevi invenies. sic
 apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,
In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
reae

Juve-

apud Nostrum infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', εἰς ἑνὶ καὶ πέντε δο-
λοῦται Λεάνδρου,

Χαίρειν ἐπ' ἀγλαίῃσιν· εὐὲν ἔου-
ρη δ' ἔξ αὐτῆ.

ubi illud αὐτῆ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meos,
velut ante, parentes:

184. Ἐπὶ τραϊδοῖσιν ἀκύναι, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
titiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii, *idque deditum
mundo loquax triviatim dissi-
taret humanitas.* Ubi Doctiss.

Grotius hunc Musaei locum
citatur pro τραϊδοῖσιν Cod. Ven.

habet τραϊδοῖσιν.

186. Pro ἑμὶ in Cod. B.
legitur ἔξου.

188. Ναιστῆναι, καιζῆναι. C.

191. Ἐσσιν. ἔασσιν. Ven.
W. Barth. & Rondell.

E 2

192.

Ἠϊθέων παρίασιν· αἰεὶ δ', ἀνὰ νύκτα ἢ Ἠΐῶ,
 Ἐξ ἄλως ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει ἕασιν ἠχῆ.

Ως Φαμέτη ῥοδέην ὑπὸ Φάρει κρύπ'ε παρειῆν,
 195 Ἐμπαλιν ἀιδόμενῃ, σφετέροις δ' ἐπεμέμεφτο μύθοις.

Λεϊανόρος δὲ, πόθου βεβωλημένος ὄξει κέντρον,
 Φραζέτο, πῶσκειν Ἐρώτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

Αἰδρα γ' αἰολόμητις Ἐρωτος βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀέρος ἔλκος ἀκέουεται· οἴσι δ' ἀνάσ-

σει

200 Λυτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.
 Λυτὸς ἢ ποθέοντι τότε χραιίσμησε Λεαίδρῳ.

Ο'ψὲ δ' ἀλασήσας πολυμήχανον ἔνεπε μῦθον·

Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα ἢ ἄγγελον οἶδμα περήσω,

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ως Φαμέτη κ. τ. λ.] Κατεμέμεφτο τοῖς ἑαυτῆς λόγοις, ὡς ἠχύνετο φθάσσει κατεπειν. Φραζέτο, πῶσκειν κ. τ. λ.] Ἐβελόετο, διανοήτο πῶς τιῶ παλιωτῆ ἔρωτῳ ἐνικῆσαι. Αἰδρα γ' κ. τ. λ.] Ὁς κολία (leg. Ὁ σκολιά) βυλάδρῳ Ἐρωτος αἰδρα δαμάζει τοῖς βέλεσι. Καὶ πάλιν ἀνιρῳ ἔλκῳ ἀκέουεται.] Καὶ πάλιν ἰᾶται τῷ πᾶθῳ. Οἴσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάντα (forte τὰς πάντας) ἐχ' ἀπλῶς, αἰεὶ ἐφ' ἕς ὑπέθετο ἠϊθέως. Ο'ψὲ δ' ἀλασήσας.] Βραδύ κακοπαθήσας.

192. Παρίασιν. παρίασιν. Ven. W. Barth. & Ron-dell.

193. ἠνεμόφωνος retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἠνεμόφωτος. hoc in margine scribunt St. & L.

194. Κρύπ'ε. κλίπ'ε. P. & Vo. sed priorem lectionem retinui. Kromajerus quoque ediderat κλίπ'ε sed in addendis & corrig. recte illud κρύπ'ε retinendum monuit. supra quidem vs. 161. habuimus

Αἰδοῖ

Juvenum adfunt; sed semper, noctu & interdium,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto stimulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulnere medetur; quibusque dominatur

Ipsae omnium domitor, iis etiam consulit, hominibus.

Ipsae etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam transibo,

Et si

Αἰδοὶ ἰεροθιώσεως ὑποκλίπτου
πυρρίω*

& ὑποκλίπτου Αἰφροδίτης, v. f. 182. Sed hic in vitis libris nihil inmutarem. *ibid.* πυρρίω, πυρρίω. V. & Ven.

195. Εἰπιμήμεφτο. ἐπιμήμεφτο, Barth. & Par.

196. Βεβόλημέτες. βεβόλημέτες. Ven. B. & Rondell.

197. Φραζέται recte explicat Scholias per ἰουλιέται, δινοῦται, de hac voce vide ad Orphei Prognost. de terrae motib, v. f. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiff. Maittairii.

198. Αἰολόμετες. αἰολόμετες. Ven. S. St. & L. qui tamen in margine αἰολόμετες veram procul dubio lectionem exhibent. sic Amor dicitur πυρρίω ab Orphea Argonaut. v. f. 422.

Προσφύρατον τε καὶ αὐτοτελή πηλίμνη ἔρωτα.

ibid. Δαμάζου. Δαμάσους. St. L. & Kromaj. in Cod. Vatic. legitur δαμάσου & Ven. δάμασος. S. exhibet δαμάσους. Omnino tamen τὸ δαμάζου genuina

- Εἰ πρὸς παφλάζοιτο, ἢ ἄπλοον ἔσεται ὕδαρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τήν μετανούμενος εὐνήν,
 Οὐ βρόμον ἠχήντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορευόμενος ὕγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείο πόλης ἔχω πίολιθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχιον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσάτης ἀνάφαινε χεῖ κλέφας· ὄφρα νόησας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἐρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λυχ-
 ρον.
 Καὶ μιν ὀπιπλήθωαν οὐκ ὄψομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, ἢ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης.
 215 Πατρίδος ἀιτιπύριον ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοί-
 μην.

Ἀλλά,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανούμενος.] Ἐδ. Φραϊνόμενος. Φορευόμενος.] Θε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἠλιβάτου.] Ἀφ' ὑψηλῆ. Βοώτιω.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκαρον.)

puina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πρὸς παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζοιτο apud
 Homer. Iliad. N. v. 798.

206. Βαρυγδούποιο. ἀβροχόν-
 σσιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. v. 6.

371.

Τί πίοσις; ἢ εἰ ὀπιπλήθω
 πολέμοιο γιφύρα;

Quint. Calab. lib. II. v. 6.

445.

Οἱ δ' ἀβροχόντες ἀμύμονος
 ἀνέρος ἀλλήλου.

in Cod. A. legitur ἀβροχόν-
 σσιμι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγέρρουν. V.
 ἀγέρρουν. Ven.

209. Σείο. σείο. B. & C,
 Aid.

Etsi igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cu- 205
 bile,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellepontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione ostende per tenebras; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris, habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten,
 Non asperum Orionem, & siccum tractum
 Plaustri,
 Patriae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. Barth. Par. & Rondell.

210. Μῦθος, ἠὺθος, S.

211. Ἐκ προφάνης, ὡς προφάνης. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2.

213. Ὁ πικρὸς, ὁ πικρὸς. B. quod saepe confandi solet, in P. & Vo, legitur ὁ πικρὸς.

πικρὸς. ibid. ἐκ ὀψομαγ. in Cod. Reg. legitur ἡ βλίψω. Quod certe glossa est ab imperitis in contextum recepta, & nihil hic invitis libris immutare ausus fui, tamen illud ἐψὶ δύναντε, uti Doctiss. Canterus emendavit, omnino amplector. sic evitemus ne diphthongi ay & ei sequente consonante

Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἄπτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω·
 Λύχνον, ἐμοῦ βίοτοιο Φασφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δεινῶν,
 220 Ὀνομά μοι Λεϊάνδρῳ, εὐτυφάνη πόσις Ἡρώς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθετο μιγῆναι,
 Καὶ νυχίην Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεταίων,
 Λύχνῳ μαρτυρίῃσιν, ἐπιτάξασαντο Φυλάξαι·
 Ἡ μὲν φῶς ταύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περι-

σαι.

225 Πανυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεταίων,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ μὲν εὖν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφισίην ἀνὰ
 νύκτα,

Μήτι' ὤδραπλάζοιτο, βαλὼν σημήια πύργῳ.

Πλῶε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei manus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλατε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις re-
 tinui cum S. St. L. Whit.
 K. & Lond. reliqui habent
 εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino le-
 gendum videtur εἰ δ' ἐτεὸν ἐ-
 θέλεις DORVILLIUS. Sic quo-
 que apud Homerum inyc-

nies εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. vf.
 233. & Σ. vf. 305.

221. Σοφίστην. ἰδίωτον. B.

222. Μαρτυρίῃσιν. Μαρτυ-
 ρείῃσιν. B. ἰβιδ. φυλάξαι. Sic
 S. St. L. K. & Lond. in V.
 Ven. & A. legitur φυλάξ-
 ται. omnes alii exhibent φυ-
 λάξασιν.

224. Ἡ μὲν. οἱ μὲν. Ald.
 1. ἰβιδ. φῶς. sic Par. & K.
 alii omnes scribunt φῶς.
 ἰβιδ. περιέσσει. περιέσει. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illam quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrim, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. Πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αΐκίοντες. Barthius ha-
bet αΐκίοντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. v. 585. ubi pro αΐ-
κίοντες restituit αΐκίοντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emenda-
tionem. in hunc Auctorem,

228. Μέν. Μέντε. B. *ibid.*
Βαλάρ. λαλάρ. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαλάρ. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργος. πύργος. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργος & sic omnes
alii habent.

- Πλαῖε βαθυκρήτιδ' ἐπ' εὐρέε δῆμον Ἀΐδα.
 230 Πανυχίων δ' ὄρων κρυφίης ποθέοντες ἀέθλης
 Πολλάκις ἤρσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφην.
 Ἦδη κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
 Ἀνδράσιν ὕπτιον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμενάων,
 Μαρτυρίην λύχνοις πολυκλαύτοις δοκεύων,
 Βυτίης τε κρυφίης τηλεσκοπῶν ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
 Ἠρῶ, λύχτον ἔφαιπεν· ἀναπλομένοις ἧ λύχτου
 240 Θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοις Λεάνδρου.
 Λύχτω καιομένῳ συνεκάμετο. πᾶς ἧ θαλάσσης
 Μαγνομένων ῥοδίων πολυηχέα βόμβον ἀκένῳ
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα ἧ, θάρσ' αἴρας,
 Τίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰ-
 γιᾶλόν τῆς ἀκατᾶπότης (leg. ἀκαταπαύστῃ) θαλάσσης.
 Θάρσ' αἴρας.] Ἀνδείζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε' σ'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S.
 St. L. Whit. Lond. & K.
 In V. Ven. B. C. & reli-
 quis editis habetur πανυχίων
 & sic quoque St. & L. in
 marg.

231. Ἠρῶσαντε. ἠρῶσαντε. S.

232. Ἦδη. Ἠδὲ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοις. πολυ-
 κλαύτοις. A. & C. & in omni-
 bus editis praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. *ibid.* il-
 lud δοκεύων hic eleganter po-
 nitur proprie dicitur de ven-
 natione, nam venatores fer-
 ras oculis notare solent, sic
 Homerus loquitur de cane

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-

vans,
Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Infanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Heclo-
rem comparat Iliad. Θ. vī.
340.

Α'πη) κατιπειθε, ποσει πα-
χισσι πιπειθως,

Ιχθια τε γλαυκας τε ιλιοςερβρας
τε δοκους.

237. 11. 3. B. & Barth.

γs. Ven.

240. Ε'πειθερβρας. ε'πειγε-
μρσισ. A.

241. Θαλασσα. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λασσας. sic quoque in marg.

St. & L.
F 2

244.

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·

245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμου-
χον πῦρ.

Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδῃ νύχυτον ὕδωρ.

Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
ζεις;

Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσ-
σης,

250 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἔρατων ἀπεδύσατο πέπλον

Ἀμφοτέρης παλάμησιν, εἰ δ' ἔσφιγξε καρή-
νω,

Ἡῖόν δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.

Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐρασιῶν, κα-
λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο. σφιλίλεκτο.
Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης εἰς ὕδωρ.

Roncellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
σης εἰς τὸ ὕδωρ, ut sit oppositio
(ait) *luculenta inter mare quod
extra Leandrum est, & igne-
nem, qui intra Leandrum.*
Quae emendatio rejicienda
videtur, si spectes illam Berg-
leri pro θαλάσσης legentis
θαλάσσης, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα
similem locutionem habui-
mus infra vs. 29. Ἡρῶς ἐς πό-
τον ἦλθε.

250. Καὶ κρατεῖ πόντοιο.
Venus navigatorum etiam
curam gerit, uti notavit Vir
Doctus ad Anytae Poëtiæ
Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exiit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod extat in collectione
octo Poëtriarum Edita a Cl.
Wolfio.

Κίπρῳ δὲ οὐτὸν ὁ χῶρος,
ἰπὲρ φίλοι ἰωλετο γῆρα,
Αἶν' ἀπ' ἑπείρου λαμπρὸν
ἔρπει πύλαγον,

Ὁ φῶς φίλοι ναυτοὶ τελεῖ
πλέον, ἀμφὶ δὲ πόντον
Δευμῶν, λαμπρὸν δευχό-
μῳ ζῴων.

Adde quoque Nostrum in-
fra vs. 320.

Πολλοὶ μὲν λιπένθουσι θαλασ-
σαίου Ἀφροδίτου.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. vs.
213.

*Solve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-*

manti.

*Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.*

*Ipse gubernabit residens in
puppe Cupido:*

*Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.*

adde Epist. 16. vs. 25.

*Perstet: ἔ, ut pelagi, sic pe-
ctoris adjuvet aestum:*

*Deserat in portus ἔ mea
vota suos.*

& Epist. 19. vs. 159. *ibid.*
pro ἰδυνάων in Cod. Vatican.

& Venet. legitur ἰρῆμαί.

251. Ἀπὸ νότου πύλον, ἀπὲρ
δύοσαστο πύλον. Ven.

152. Ἀμφοτέρω, retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.

& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρω.

F 3

254.

Λαμπομένη δ' ἔσπειυεν αἰὲ κατεναντία λύχνης,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολ⊙, αὐτόματ⊙ νῆυς.
 Ἡρῶ δ' ἠλιβάτοιο Φαισφόρ⊙ ὑψόθι πύργου,
 Λαθαλέης αὔρησιν ὅθεν πνύσειεν ἀήτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσέχε Σητῆ
 Πολλὰ καμῶν Λεῖανδρ⊙ ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργου ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδομαίνοντα περιπέυξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ῥαθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφοκόμοιο μυχοῦς ἐπὶ παρθενεῶτος,
 Καί χροῖα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχευεν ἐλαίῳ
 265 Εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδομαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀδομαίνοντα.] Ψυχαγογῆντα.

254. Κατεναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἰσασία.

255. Αὐτόστολος. φαυτίστολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λαθαλέης. λεπταλέης.
 V. & Ven. *ibid.* αὔρησιν. αὔ-
 ρησιν, sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λεπταλέης & pro αὔρησιν.
 mendose etiam δ' ἄρησιν. *ibid.*
 ἔβη. ἔβη. V. & Ven.

258. Εἰσέσκεπεν. ἀπίσκειν.
 H.

261. Περιπέυξασα. περιπέυ-
 ξασα. H. περιπέυξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεῶ-
 τος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενεῶτες et
 errore calami pro παρθενεῶτες.
 reliqui scribunt παρθενεῶτης.

264. Δέμας δ' ἔχευεν ἐλαίῳ.
 Εὐόδμῳ.

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,

Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsam anhelantem complexa silentio,

Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo

Bene olenti, roseo, & mare spirantem extinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis

Sponsam circumfusa blanda (*baec*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐδία, ἰοδία. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Spau-
hemius ad Callimachi Hymn.
in Lavac. Pallad. v. 13.

265. Ἀλίπνοον. ἀλίπλεον.
Rondellus. ἀλίπλεον. B. W.
& Barth.

267. Ἰαχς. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent ἰοδία. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur ἰαχς ex
quo facile ἰαχς exculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis ἰοδία ediderit, ta-
men in notis τὸ ἰαχς non
male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλις νύτοι ἀλμυρὸν
ὔδαθ,

270 Οὐδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τὴς ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνικάτθες κόλποις.

Ὡς ἢ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀειτονίου Κυθρείης.

Ἦν γάμῳ, ἀλλ' ἀχόρβυτῳ· ἦν λέχῳ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰδώς.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ὁ. in
Codice Veneto legitur πολλ'
ἰπυθες τῶ, quae lectio forsan
quoque a manu glossatoris
provenit. idem tamen dixit
Homerus Odysf. Θ. v. 155.

Ὡς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἰπυ-
θον, καὶ πόλλ' ἰμωγασα.
in Vaticano habetur πολλ' ἰ-
πυθ' ἕ. *ibid.* πᾶθε. in Secunda
editione & Soter. male le-
gitur πᾶθε.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ'
ἰμώγησας. Ven. Eodem mo-
do locutus est Homerus lo-
co mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione le-
gitur ὁ.

271. Ἐνικάτθες. Ald. τ. &
2. scribunt ἐν κᾶτθες. B. &
S. exhibent ἐνικάτθες. &
hoc quoque apud St. & L.
in marg. invenies. in Codi-
ce Vaticano & Veneto le-
gitur ἐνικάτθες.

272. Ταῦτ'. τῶ δέ. V. & Ven.
ibid. λύσατο. λύσαθ. Ven.
ibid. μίτρη. μίτρη. B. &
Par. De zona virginita-
tis signo egregia notavit
summus Spanhemius ad Cal-
limachi Hymnum in Jov. v. 1.
21. & Dian. 14. adde quo-
que

Sponse, multa tulisti, quae non passus est sponsus alius;

Sponse, multa tulisti; fatis tibi est falsae aquae, Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270

Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275 invocavit Poëta;

Α Ι Α Ο Ξ Ζ

Sed

que J. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium. lib. 1. Argonaut. v. 288.

274. Ηῦ γάμος, ἀλλ' ἀγχι-
φάτος. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. v. 25.

Ὅν ἐδόντω, σὺν ἀλλοῖς ἔχει
γάμος, ἀλλ' ἀγχιφάτος.

Homer. Odyss. 4. v. 144. & seqq.

275. Ηῦλω. omnes nostri Codices Mss. & editi habent Ἴελω. praeter P. Vo. & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro Ἴελω reponentis Ηῦλω. quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Conject. ad Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halieut. lib. 4. v. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.

Ματίσσε πασιδίνε Ζυγίαν θάλαμυπόλον Ηῦλω.

Sic vetus Marmor inscribitur JUNONI JUGALI, quod notat Rondellus, immo *tibia* quam in nuptiis Veteres adhibere solebant etiam dicitur *Zygia* apud Apulejum Metamorph. lib. 4. p. 152. edition. B. Vulcanii. *ibid.* αἰδός, αἰείδων. V. Ven. B. Reg. S. St. & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti. Rondellus habet αἰδός.

G

276

- Οὐ δαΐδων ἤτραπιε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν
 Οὐδὲ πολυκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείη,
 Οὐχ ὑμέταμον αἶσι πατρὸς, ἢ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλὰ λέχῳ φορέεσσα τελειογάμοισιν ἐν ὤσαιο
 280 Σιγὴ πατρὸς ἐπιζέει, ἐνυφοκόμητε δ' ὀμίχλη.
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνθυεν αἰδομένων ὑμεταίων.
 Νυξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡῶς
 Νυμφίον εἶδε Λέαυδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐουδου
 285 Εἰνυχίαν ἀκόρητ' ἐτι πνεύαν ὑμεταίων.
 Ἡρῶ δ' ἐλκεσίπεπλῳ, εὐς ληθοῦσα τοκῆας,
Παρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡῶς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν
 ἐγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur
 in omnibus praeter V. S. St.
 L. Whit. Lond. & K. in So.
 Legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτραπιε.
 ἤτραπι. Vatic. & Ven. quod
 forte retinendum.

277. Ἐπισκίρτησε. ἐπισκίρ-
 τησε. B. ἐπισκίρτησε. S. hanc
 lectionem etiam repraesentant
 Stephanus & Lectiones in
 margine. in Vatic. & Ven.
 habetur ἐπισκίρτησε.

278. Ἀΐσι. αἶσι. V. Ven.
 Reg. & B.

280. Illud Σιγὴ πατρὸς ἐπι-
 ζέει. ut & versum praecedentem
 melius paraphrasticè ver-

tit Andreas Papius.

*Et stratum taciturna to-
 rum genialibus boris*

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de
 re Poëtica p. 730. quem li-
 brum supra laudavi, hunc
 locum sic citat Ἡῶς γάμος ἢ
 ἀπάνθυεν κ. τ. λ. sed cum hic
 quoque memoria lapsus
 fuisse credo, versu etiam 280.
 pro ἐπιζέει citat ἐπιζέει.

282. Hic versus & tres
 sequentes in Cod. Vatican.
 & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοις. ἀειγνώσεις.
 B.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,

Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipſi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos infatiabilis adhuc spirans hyme. 285
nacos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐπὶ πτεῖαν ὑμεναίων*
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Ὁὐκ ἀγαμέμνη Περσῶν μέγαν κτεί-
ναι τε γυναικῶν.

Εἴματα ὑμεναίων ἢ πτεῖ-
αν ἰρώται*

rarior locutio occurrit apud
Eunidem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Ἡ μὲν γὰρ ἔτι πτεῖαν τε
καί τε,

πτεῖαν idem ac ἔξω interdum
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. v. 339.

Στενὴ δὲ πτεῖαν πτεῖαν
αἰετοῦ μέγιστο.

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίη, πυχίη γυνή. ἀμφοτέρῳ ἢ
Πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῳ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
κην

290 Κρυπταδίη τέτροντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.
Ἄλλ' ὀλίγον ζέεσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
Ἀλλήλων ἀπόσαντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·

Ἄλλ' ὅτε παχύνετ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὄρη,
Φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,

295 Βένθεα δ' ἀστήρικτα κ' ὑγρὰ θεμέθλα θαλάσσης
Χειμέριοι πνείοντες αἰεὶ συφέλιζον αἴψα,

Λαίλαπι μασιζόντες ὅλην ἄλα· τυπτομένης ἢ
Ἡδῆ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρῃσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤνυξαντο κατελθεῖν
τίῳ ἡμέραν εἰς δύσιν. Ἀπόσαντο.] Ἀπήλαυσαν. Ἀέλλ-
λας.] Συστροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — συφέλιζον.] Ἐ-
πειον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus
desit in Cod. A.

288. Ἡρῃσαντε. ἤρῃσαντε.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μεθελκέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. I. habetur ἐδέη δὲ
εἶναι. reliqui scribunt ἐδέη δὲ
εἶναι. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἐπὶ δηρὸν Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. vs. 415.

Ὡς μοι κλέετο ἰσθλὸν, ἐπὶ
δηρὸν δέ μοι αἰὼν

Ἔσεται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐπὶ δηρὸν Odyss.
Θ. vs. 150.

Σοὶ δ' ἐδὲς οἴκη ἐπὶ δηρὸν ἀκίε-
σται, ἀλλὰ τοι ἤδη

Νεῦς τε κρατεύουσαι,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀκίεων le-
gitur ἀγρύπτων. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier, utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.
(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosae venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

fic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑμέραισι
ἀκείμηται apud Nostrum in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. Χείματ' ὤρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φελαγγίαι. Φρογγίαι.
B. *ibid.* δονίονα. δονίονα. V.
& Ven.

295. Θίμεθλα. Θίμεθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro αἰ σφίλιζον. legitur
ἰπισφίλιζον in omnibus praeter
Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. Χειμήριαι πείοντες. mal-
lem χειμείριαι πείοντες. DOR-
VILLIUS.

- Ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέροσφ
 Χειμερίην ἔ' ἀπίσον ἀλυσκάζων ἄλα ταύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε Φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λεάνδρε· Δρακτορή δέ σε πύργου,
 Ἠθάδα σημαίνουσα Φασφορίην ὕμεναίων,
 Μαινεμένης ὄτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης ἔ' ἀπίστῃς. ὄφελλε ἢ δῦτμορος Ἡρώ
 305 Χείματος ἴσταμένοιο μένειν ἀπάνθυθε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυάριον ἀτρεγα λέκτραν.
 Ἀλλὰ πόθος ἔ' μοῖρα βίησατο· Φελγομένη ἢ
 Μοιζάων ἀνέφαινε, ἔ' οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνέοντες αἴηται,
 310 Χειμερίης πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσι ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Δῆ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦδη νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλυσα εἰς τὴν ἤγηρ (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἤγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καιόμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — Τυπλομήνῳ ἢ

Ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε
 διχθάδι χέροσφ.

ἀπέκλασε & ἀπέκλασε non mul-
 tum distant. ἀπέκλασε & ἀπέ-
 κλασε *subducere navem*. videat-
 ur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 εῖα. DORVILLIUS. pro ἀπί-
 κλασε.

κλασε. legitur ἀπέκλασε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀπέκλασε. *ibid.* διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερίης. Χειμερίης. B.
 χειμερίῃ. Ven.

301. πόθος. λόγος. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πόθος quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiemale & infidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coërcebat maris,
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis inpulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
 ro

300

Hieme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stel-
 lam lectorum.
 Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allecta (*cu-
 pida*) autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
 rum.

305

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 Hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 Collecti irruunt in littus maris:

310

Tunc

male in margine hanc lectio-
 nem rejecerunt St. & L.
 auctoritatem secundae edi-
 tionis, nimis ubique secu-
 ti.

302. Η'θάδα. Ε'θάδα. V.
 & Ven. Η' δ'άδα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
 1. & 2. So. W. H. Par. &
 Rondell. legitur *Μαινομήνης*
 ε' in Barth. *Μαινομήνης δ'.*

304. Ο'φειλα. ὄφειλε. Whit.
 & Lond.

306. Α'γαπώμενη. ἀγαπώ-

μέλω. J. 2.

309. Ε'ντι. ὄντι. Ven. ὄ'τι.

V. *ibid.* βαρυνειοντις αἴται.

sic omnino retinendum cum

V. Ven. B. Reg. S. St. L.

Whit. Lond. & Kromaj. in

omnibus aliis legitur *βαρυν-*

νέουσι αἴταις. sed recte hanc

lectionem in margine posue-

runt St. & L.

310. Η' κοπήζοντις αἴται. ἡ-

κοπήζοντας αἴταις. B. & Reg.
 in Codice Veneto pro αἴται
 legitur *μέλας.*

312.

Δὴ τότε Λεϊάνδρος περ, ἔθιμον⊕ ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσίων ἐπὶ γάτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδαρ.

315 Αἰθέρι μίσηγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἤχη
Μαρμαμένων ἀνέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὐρ⊕,
Καὶ Νότ⊕ ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπει-

λάς·
Καὶ κτύπ⊕ ἦν ἀλίαν⊕ ἐρισμαράγιοι θαλάσ-

σικς.
Αἰνοπαθὴς ἤ Λεϊάνδρ⊕ ἀκηλήτοις ἐνὶ δίνας
320 Πολλάκι μὲν λιτάνυσε θαλαοσαῖην Ἀφροδίτην.
Πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀλίαν⊕.] Ἀφόρητ⊕. Αἰνοπαθής.] Δεινὰ πεπονθώς. Ἀκηλήτοις.] Λησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice Veneto male habetur δὴ τότε κρι. *ibid.* ἰθήμεν⊕. ἰθήμεν⊕. Ald. 1. & 2 & Par.

313. Ἐπὶ γάτων. sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ἄμνημον. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀνεγρόμενοι δυσαν-
τεί κύματ⊕ ἐρμή
Τυπλόμω⊕ πεφόρητο.

314. Κύματι. κύμασι. Ven. *ibid.* pro σύνθετο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύνθετο cum omnibus aliis, quod ποικιλότερον, & multo elegantius dictum est. sic fluctus pendere dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid vs. 368.

— nigris redit humida tellus

Vortia

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Euris,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas,
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus acquor
 Pendet.*

tubi ad versum 366. vide Bar-
 thium, qui hunc Musaei lo-
 cum ibi sic quoque laudat. &
 male haec lectio ab H. Ste-
 phano & Lestio in margi-
 nem rejecta est.

315. Πάνταθεν, πάντοθεν. W.
ibid. ἢ γὰρ ἢ γὰρ. V. A. C. Ald.
 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P.
 Barth, Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φίαισι V. S. St. L.
 P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰφίαισι.

318. Κτύπη, κλίμας. V.
 & Ven. *ibid.* ἰσιμαράγιο, ἰ-
 σιμαράγιο A. & C. Ald. 1.
 & 2. J. 1. So. & H. in J. 2.
 legitur ἰσιμαράγιο.

319. Ἀκλήτοις ἄκλήτοις.
 B. *ibid.* δίναις, δίναις. B.

320. Μιν μιν. B. *ibid.* λι-
 πιδόσι, λιπιδόσι. V. Ven. S.
 & Whit.

323. Α'λλά οἱ ἄλλοι ἀπ' ἄλλοι.
 Vatic. & B. ἀπ' ἄλλοι γα. Ven.
ibid. μοίρας, μοίρας. Ven.

- Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμη
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμη,
 Καὶ θένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαϊμῶ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτω πῖεν ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχρον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔ' ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύλοντ', ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπαῖς
 Ἰστατο

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur Πάντοθι. Quod non male retinere possumus, nam repetitio ἔδ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμη. ἔρμα. Ven.

325. Τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θεπιόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mos repetitur v. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμη. legerim ποδῶν ἢ οἱ ἄκλασεν ἄρμη. praecessit enim ἔρμη. nam quod versu 309. & 310. repetatur ἀπ' elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμων, ubi alii ab ἄρμης, alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀκλή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio, nam α in ο, facile corruerunt librarii, sic pro ἀρχῆ scribitur ὄρχῆ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auct. Gr. cap. 1. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Ἐθέτος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt εἴτος. *ibid.* ἀδόνητος. ἀόνητος. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκοιμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicimus ἀχρήϊστον ὄλεθρον; extrema perniciēs. Ἀχρήϊστον. recte videtur reddi inutilem: imprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium 11. pont. VIII. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτω

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
 inpetu
 Impulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi- 325
 gor,
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
 guttur,
 Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
 maris;
 Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
 tus,
 Et animam & amorem multum passi Leandri. 330
 Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
 libus oculis

Sta-

πίπυ πίνυ ἀλμυρ. in Codice Ve-
 neto legitur ἀμυρμαύστην πίνυ
 ἀλμυρ.

329. Καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον.
 Lychnum infra vs. 301. di-
 citur Διακροτήν ἡλιακὸν ἢ ἀπι-
 στον. eleganter etiam ἀπιδόστης
 vocatur in Epigrammate An-
 tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
 In Codice Veneto pro ἀπίστον
 legitur ἀπίστον. quod certe
 glossema est. sed corrup-
 tum, pro ἀπίστον ibi sal-
 tem legerem ἀπίστον, quod
 Hesychius explicat per ἀπι-
 στός, & sic τὸ ἀπίστον. optime a
 glossatore potuit explicari.

330. Παλαιολήστιο. hoc re-
 praesentant Cod. Vatican.
 Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
 nem J. Rondellus, cum his
 omnino quoque feci. Alii
 omnes habent πολυκλαύτιο,
 verum illud mox repetitur.
 Scio recentioris aevi Poëtam
 non tam axie talia curasse,
 verum nimis absurdum est,
 unum idemque epitheton
 nunc Λεανδρῶν & mox τῶ με-
 κρίματις adjungere. Post hunc
 versum in Codicibus Vati-
 cano & Veneto hi duo inter-
 feruntur, sed spurii procul du-
 bio.

Νέκροισι δ' ἀγλαόθυμοι ἐπιόου-
 λησιν ἀήτας

Ἡ δὲ γὰρ φθισκίτιο μέγαν θίον
 πῖστον λαύδην.

331. Ἡ δ', ἴκ' ἀπιδόστηος.
 H 2 sic

Ἰτάτο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
 Ἡλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσ-

σης,

335 Εἴπωυ ἰσαθρήσειεν ἀλώμενον ὄν παρκοίτην
 Λύχνου σφεντυμένωιο. ὦρα κρηπίδα ἢ πύργου
 Θρωπτόμενον σπιλάδεσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοί-

την,

Δαιδαλέον ῥήζασα περὶ γήθεσι χιτῶνα,
 Ριζηδὸν προκάρησεν ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύρ-

γου.

340 Καδδ' Ἡρὸ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦρακοίτῃ,
 Ἀλ-

fic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσιῖ δ' ἰθύοντος. illud autem δελθόντος latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσιῖ δ' ἠθύοντος alter εἰσιῖ δ' θύοντος. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσιῖ δ' ἰθύοντος. *ibid.* ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. A & S. huc pertinet locus Virgilio lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοισι. πολυκλαύτοισι Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλυθε δ'. in Cod. Veneto habetur ἔλυθε.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα πίταρι in Cod. B. legitur ὄμματι πίταρι.

335. ὦρα κρηπίδα. voculam ὦρα omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενον exhibetur ἀλαόμμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρῶ. Papius & Voetius scribunt παρῶ.

337. Θρωπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρωπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

ὦρα ὦρα πίταρι θαλασσίας
 ἀπὸ χιτῶν

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-
ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dorsa
maris,

Sicubi videret errantem suum maritum 335

Lychno extincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam dirumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari. 340
to,

Suique

ῥ'ινεὶ ἀπιδροῦθ'εν, ἦ δὲ μίζα
κῦμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. scribitur Δαυδάλιον. *ibid.*
ἐξ. ὠρεῖ. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339. ῥ'οιζήδ'εν ῥ'οιζοῖδ'εν. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτῃ πύργῳ
πύργῳ. in Ald. 2. legitur ἀπ'
ἡλιβάτῃ πύργῳ.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδ' δ', sed cum aliis
omnibus scripsi κάδδ', quod
etiam apud Homerum Iliad.

B. vs. 549. in Cod. B. legi-
tur καδ'. *ibid.* τίθηται ἰπ'. τίθη-
ται σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum est? ut
eodem quasi tumultu compo-
nantur. sic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Καὶνὸς δ' ἀμφοτέρους ἕδ' ἔχει
πίφθ', —

Ἀλλήλων δ' ἑπέσταντο ἐν πύματι πικρῶ ὀλέ-
θρῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

341. Εἰς πορφύρῳ, ἐν πύματι,
Vatican.

Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus

hic in exemplari, quod Gualterus
Canterus cum suo con-
tulerat. Sed adscititius sine
dubio.

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Ταῖα δ' ἰσχυροτέρων ἄνδρ'
ἀπίνετ' ἀίθερσι.

id est,

Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.

Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.

5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui iussa referre solebat,
Noctinubacque Hero flammis praestare ministras,
Furtorum indicio dulci: quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,

10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseris pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.

Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.
Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenaque domus: tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis:
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero: sic nomine dicunt.

Hacc

Haec Sestum: at juvenis sedes habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera: consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro: 25
 Quaere & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri: seorsimque parentibus, experts
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una: 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40
 Non tamen effugit spiranteis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa,
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venire frequentes
 Incinctas pelago terras quicumque tenebant: 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri:
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus:
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi: 50
 Nec

Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
 Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
 Non tantum aeternis properant dare munera divi,
 Quantum collectas festo spectare puellas.

55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
 Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
 Exoriens veluti terris argentea Luna.

Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
 Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus

60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.
 Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
 Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
 Et Charites membris quacunq; à parte fluebant.
 Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus

65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
 Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.

Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
 Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
 Et juvenum subiit per mollia corda: torique

70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero.
 Quacunq; illa vago templum pede perlustrabat,
 Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
 Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
 Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,

75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
 At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,
 Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
 Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
 Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.

80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,

Quany

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.

At famulam si forte tuam mi nulla facultas

Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.

Hæc simul hinc aliquis: alium simul inde latenti

Vulnere dementem faciebat forma puellae.

85

At non tu, miser aspecta Leandre puella

Occultis voluisti animum consumere curis:

Sed subito victus flammam spirante sagitta,

Formosa haud poteris Hero sine ducere vitam.

Illius ad nictus ardor surgebat amorum,

90

Et cor indomitæ flagrabat ab impete flammæ.

Inculpata etenim præstantis forma puellæ

Corda virum penetrat teli velocior ictu.

Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,

Labitur ima sub usque viri præcordia vulnus.

Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu-

dentia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:

Et forma stupidum: sed amor remove pudorem.

Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,

Accessit sensim, & contra stetit ora puellæ:

Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo,

100

Virginis abducens per mutos pectora nutus.

Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,

Conscia gaudebat formæ: taciturnaque & ipsa

Interdum vultus terra attollebat amoenos,

Leandrum per signa monens occulta vicissim:

105

Fugebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,

Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

Leander, cedente die lux linquere terras

110 Incipit, & sero confurgere vesper ab axe.

Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem,

Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:

Et furtim prensae digitos compressit, ab imo

Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,

115 Indignata velut, roseam subducere dextram.

Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae

Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,

Intima pertraxit secum in penetralia templi.

Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,

120 Invitae similis, talcis dedit ore loquelas,

Foeminea cum voce minax aggressa Leandro.

Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?

Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem.

Neu diteis ignare meos offende parenteis.

125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.

Virginei sperare nefas te gaudia lecti.

Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.

Foemineas ergo Leander ubi audit iras,

Protinus agnovit persuasae signa puellae.

130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,

Nempe minis etiam verum testatur amorem.

Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,

Talibus orabat, misero correptus amore.

Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:

135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,

Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:

Felices ambo qui te genuere parentes:

Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Laeta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram.
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tediae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris:
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit: &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat:
 Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter:
 Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
 miictum:
 Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo
 Quippe incunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
 Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
 Permoveas hospes vel faxa rigentia dictis.
 Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
- 175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen, nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cum neque permittat mihi mens averfa parentum
 Connubium celebrare palam: nec, si tibi forfan
 180 Inducas animum patria confidere nostra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.
 Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
 In triviiisque aliquis, tacite quae gesserit, audit.
 Sed ne mi nomenque tuum, patriamque taceto.
- 185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
 At coelo domus aequa mihi, circumsona turris:
 Quam, pelagi ad ripas, patriae praec moenibus urbis,
 Infelix habitans, custos atque unica mecum,
 Proxima sum ponto, durorum ob iussa parentum.
- 190 At procul aequales absunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteisque diesque,
 Ventosi tristis pelagi fremit auribus horror.
 Sic effata, genas roseas contextit amictu,
 Victa pudore iterum: atque suo se prodidit ore.
- 195 Ille autem, stimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.
 Corda viri nam cautus amor domat icta sagittis:

Rurfus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliique autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro sidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi si qua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenaeos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa notans turris, ne se nox falleret atra,
 Ingentem ad populum celsae trajecit Abydi.

At, socia optantes longae certamina noctis,

230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.

Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:

Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,

Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,

Dum data lucentes hymencia signa, manebas:

235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.

At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,

Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,

Protinus ussit amor properantis corda Leandri:

240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti

Infanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis,

Extimuit primum: posito mox deinde pudore,

Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.

Saeuus amor: pontusque immitis. at aequoris alti

245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.

Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:

Misque ades ardenti. quid enim maria horrida curas?

An nescis Venerem, spumanti ex aquore natam,

Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?

250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu

Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.

Littoreque exfiliit, corpusque injecit in undas.

Adversum properans fulgentia lumina semper,

Ipsè sibi pariter remex, pariter quoque navis.

255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,

Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine: dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelantem tacitis complexa lacertis, 260

Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
Virginei statuit thalami in penetralibus imis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
Spiranti, roseo: pontique extinxit odorem.

Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
ter:

Sponse afflicte malis: fileant nunc unda, salum-
que,

Pisceus & fetor resonantis triste profundi.

Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa: at propere Zonam simul ille resolvit:

Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.

Nuptiae erant: sed quae choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.

Non tediae accensae thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.

Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis

Ipsa quies statuit: sponsam compere tenebrae.

Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280

Noctis adornarant quas tempora: matutino

Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili:

Rursus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoreis.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : laetique hymenacis.
Multivagis simul haud longum potuere potiri.

Quippe aderant concreta gelu mox tempora bru-
mae,

Horribileis excire mari consueta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti

295 Hibernae eruerent imis è sedibus aurae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror

300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenacis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.

Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.

Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,

Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,

310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.

Jamque undam premere unda, & aquae concrefcere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus

Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Aufser:

Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.

At vero miser implacidis, Leander, in undis

Saepe quidem Venerem prece postulat aequore na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduasque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330
Sollicitas animo volvebat faucibus curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
 Praecipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito;
 Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM,

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. *Septimio* FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequae, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naci

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisâ Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinat Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa oppositae duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum;
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilesque sibi: Qua, si unquam fit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero

25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?

30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,

Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aquaevae pubis adire,

35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetrae

40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:

45 Aemoniae hinc, hinc aequoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae solemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
 Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55

Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;
 Cui summos nivearum orbis rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calatho: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60

las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris
 Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,
 Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-
 phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir
 Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70
 Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus infit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;
 At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:

Lu.

- Lumina lassâ mihi, sed non fatiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.
 Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que
 Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passè Leander,
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improviso telorum faucibus igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augetur amorum,
 90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammae:
 Namque inculpatae praestans bona forma puellae,
 Corda virum penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verberè acuto
 Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellae
 Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem
 Leandrique dolos, gavisa est conscia formae;
 Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roseam compressit leniter Herus,
 Infanum quantum ingemuit: voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averfa retraxit 115
 Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120
 Foemineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hospes? quid me rapis, ô scelerate
 Virginem? abi actutum, & mea vestimenta relin-
 que;
 Neve meorum iram locupletum accersere parentum:
 Non tibi fas Veneris sacram adfectare ministram, 125
 Nulla via est qua tu possis contingere lectum
 Virginis: Haec sic virginibus consueta minata est;
 Ille minas simul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victae signa haud obscura puellae:
 Foemina nam cupidis quoties succenset ephelis, 130
 Promittunt irae Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphae tulit oscula collo,
 Sic fatur magno mentem percussus amore,

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque deerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure silebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hacc

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
 Ufuram thalami solet omnis virgo pacisci.
 Dulcis amaritiam jam corde bibebat amoris 165
 Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
 Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
 Infano errantes oculos Leander amore
 Non habuit fessos spectando virginis ora; 170
 Quae tandem dulci fermone affata Leandrum est,
 Emittens molli pudibundum ex ore ruborem,
 Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
 Ecquis te docuit fallentia verba rotare?
 Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175
 Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:
 Nam quî mecum ineas foedus peregrinus, & erro
 Intutus? sancte atque palam connubia nobis
 Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 Semper furtivi retegentur gaudia lecti:
 Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
 latenter
 Feceris, in triviis communis fabula fiet.
 Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram
 Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;
 Hîc habitans una tantum famulante ministra,
 Ante urbem Sestum super altae margine ripae,
 Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:
 Nec prope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190
 reae

Longe absunt : verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :

195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :

200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit,
Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor ,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas ,

205 Haud hiemem horrifoni metuum maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua ; excelsa tantum de turre lucernam

210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi sidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intuitusque illam , non mersum fera Bootem ,
Non sicum Plaustrum tractum , nec Oriona sacrum ,
Dulce queam adversum patriae contingere littus.

215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam extinguant , animamque in luce relin-
quam

Ilicet extincta : Nam lux dux nostra , salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herus.
 Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220
 Ambo inter sese sic convenere, fidesque
 Ultro accepta data est, ut testis sola lucerna
 Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.
 Haec lumen praeferre, hic se committere ponto
 Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225
 Pervigilis sacri, tum invitus uterque facescit;
 Haec turrim repetens, ille atra in nocte recedens,
 Et missio turris signo, ne forsan aberret,
 In bene fundatae populos enavit Abydi.
 Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230
 Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,
 Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae
 Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno
 Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti
 Exstructi thalami expectat prodentia signa, 235
 Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,
 Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.
 Ut vidit tectum prima caligine caelum,
 Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lu-
 cerna est,
 Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240
 Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes
 Infani audiret fluctus maris, intremit ipse
 Primo aditu; sed post animis fiducia venit:
 Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,
 Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
 undas
 Acquora habent tantum, urit me intimus ignis Amoris,

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum:
Huc mihi ades præfens in amore; quid æquor & undas

Horrefcis? nescis Venerem maris esse propagem?

250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores;

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,

Exiit & membris, nuda in cervice renodat,

Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,

Semper in adversam properans transire lucernam,

255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,

Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,

Sæpe mori vetuit prætenta veste lucernam,

Donec multa mari passus Leander, in actam

260 Sestiada evasit, turrinque inductus ab illa est;

Quæ virum anhelantem complexa in limine primo

Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas

Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,

Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.

Quin & adhuc respirantem amplexata maritum

Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,

Sponsæ, graves quos nemo alius tulit ante, labores

Anclasti: mi sponsæ, sali spumantis abunde est

270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:

Huc age sis, & sudorem depone laboris

In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde

Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.

Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,

Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam falisubfusus egit;
 Sed nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, seraque mun- 280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,
 Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe volebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore lacti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quassarunt fidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum;
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E gemina piccam jam fregerat aequore navim.

At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammae
 Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

- Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro,
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Athidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
 Quin fax infida exstincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
 Quærit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum confortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Præcipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto;
 Seque ipsis ambo supremo in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

- D**iva facem memora tacitos quae vidit amores,
 Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
 gales,
 Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
 Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.
 5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
 Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
 Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
 Quam pater aetherius (quoniam praehusit amantum
 Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,
 10 Sponsarumque decus dixisse & sidus amorum.
 Quae socio ardentem solata est lumine curas,
 Et thalami infomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cum nondum flassent hostili turbine venti.
 Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus,
 15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.
 Respicit oppositam contraria Seston Abydon
 Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras,
 20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.
Ambo

Ambo siderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visâ Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se confociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sucta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Cœlestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virgineâ quantum spectabile formâ.

- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosas gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno
- 65 Gratia sidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherca, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suae possit contendere Divae.
 Corda incauta virum penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
 Nam gressus quacunq; Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.
 Accessi Sparten, pulcrâ Lacedaemona vidi,
- 75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam,
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fessò nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servent sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visæ postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quæ nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad præcordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suæque
 Conscia gaudebat formæ, at perfusa rubore
 Sæpe levi textit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, lætantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.

Vadit, & optatam intrepidus fletit ante puellam,
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.

Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo

115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.

Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.

120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus inquit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.

Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.

125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic atrectanda Sacerdos.

Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.

Ille minas postquam audivit simulantis inanes,

130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.

Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo percussus amore.

135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:

Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.

Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,

140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammâs.

Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?

Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti,
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine textit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido ferverescit amore Leandri
 Virgo, novaeque fovet tenero sub pectore flammam.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit;
 Turbida virgineo defigens lumina collo, 170

- Illa diu tandem servata silentia rumpit,
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugialia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisâ recusat?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
 Tentabis frustra latebras praetendere amoris.
 Ora virum probris sic asfluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesi
 190 Neptuno inimiti jussu vicina parentum.
 Acquevae longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roseam vclamine texit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

Ingemit & vafro tandem fermone profatur.
 Te propter, virgo, nabo maria aspera quamvis
 Claudat iter flammis, infanaque ferveat unda. 205
 In thalamos Herûs mare non terrebit euntem,
 Si fremat excitum ventis & verberet astra.
 Sed femper pelagi me femita nota, maritum
 Hellefontiacis madidum tibi fiffet ab undis.
 Nam colo non longe diftantis maenia Abydi. 210
 Tu tantum adverfam fublîmi a vertice turrîs
 Per tenebras oftende facem (formofa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navîs amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam fpectare Beoten,
 Oriôna gravem, pelagoque incognita plauffra. 215
 Hoc vehar oppofitas terrae fecurus ad oras.
 (Chara) fed inflantes pernox cuffodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et fi te tantum noffrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formofa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni fecreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda miniffterium occulti fervaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abffcedunt (invitus uterque) reviffit
 Illa fuas fedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa fubobffcurae fallant incognita turrîs
 Multa cavens, patriam ferò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obffcuras nimium cupiunt properare tenebras.

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae,
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem,
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utraque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister,
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quae celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam;
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum

(Aequora)

(Aequora perfusis rorantem falsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginittatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraea.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjunxere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior actas

- Est data trajectis vada per Nereia taedis.
 Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
 Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
 295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
 Aequora praecipiti verrentes turbine Cori.
 Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
 Nauta, rateique avidus praerepto lictore frangit,
 Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
 300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
 Excitus valuit brumali fidere pontus.
 Extulit infelix solitae praenuncia tae'dae
 Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
 Securumque maris monuit: sed tempore brumae
 305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
 Et clarum officio dimittere fidus amorum.
 Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
 Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis.
 Nox erat, & mota tum tempestate feroces
 310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
 Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
 Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
 Impulerat saevo sese committere ponto.
 Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
 315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
 Ventorum occurfu, Zephyro contrarius Eurus
 Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
 Immensumque furebat inevitabilis unda.
 Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
 320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
 Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos creptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessâ labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserisque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aequore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamenta turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsâ maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

<p style="text-align: center;">Α.</p> <p>Α^α. 268</p> <p>Α^αεροχον. 214</p> <p>Α^αευδοθι. 28</p> <p>Α^αευδον. 4</p> <p>Α^αευδοθ. 16</p> <p>Α^αεύδθ. 21. 26. 50. 209.
284</p> <p>Α^αγαλμα. 8</p> <p>Α^αγάσασζε. 147</p> <p>Α^αγαπαζων. 99</p> <p>Α^αγαρρον. 208</p> <p>Α^αγγελιην. 12. 222. 235</p> <p>Α^αγγελιωτήν. 7. 237</p> <p>Α^αγε. 14</p> <p>Α^αγειν. 9</p> <p>Α^αγειρομένων. 54</p> <p>Α^αγέμθ. 53</p> <p>Α^αγλαϊάν. 75</p> <p>Α^αγλαϊή. 37</p> <p>Α^αγλαϊήσιν. 104</p> <p>Α^αγνώσεις. 249</p> <p>Α^αγκασ. 233</p> <p>Α^αγκσιν. 43</p> <p>Α^αγελον. 203</p> <p>Α^αγερομένησι. 34</p> <p>Α^αγερομένοιο. 324</p> <p>Α^αγεφυποισιν. 331</p>	Α^αγων. 119 Α^αγωνα. 197 Α^αδίδακτθ. 31 Α^αδόκητον. 88 Α^αδόνηπιν. 326 Α^αδώνιδι. 43 Α^αεθλδίσαιεν. 197 Α^αεθλον. 9. 75 Α^αεθλθς. 230 Α^αεί. 254. 192. 296 Α^αειδομένων. 281 Α^αείσας. 243 Α^αειστ. 278 Α^αέκοντες. 226 Α^αέκας. 294 Α^αέξετο. 90 Α^αήμθαι. 13 Α^αήται. 296. 309. 310 Α^αήτας. 216 Α^αήτίν. 13 Α^αήτης. 257. 329 Α^αθανάτων. 53 Α^αθέσφατον. 115 Α^αθηναίη. 135 Α^αθήνιν. 135 Α^αθρόον. 311 Α^αθμαίνοντα. 261. 266 Α^αιδοί. 33. 161 Α^αιδομένη. 162. 195 Α^αιδῶς.

INDEX VERBORUM!

- Αἰδῶς. 173
 Αἰδῶ, 98
 Αἰδῶς. 96. 97
 Αἰή. 38. 207
 Αἰέν. 52
 Αἰθέρα. 315
 Αἶμα. 30
 Αἰμονίης. 46
 Αἰνοπαθῆς. 86
 Αἰνοπαθῆς. 319
 Αἰολόμητης. 198
 Αἰέσεται. 199
 Αἰηλήτοις. 319
 Αἰκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Αἰκίτιω. 337
 Αἰκίτης. 207
 Αἰκοντίζοντες. 310
 Αἰκρήτη. 285
 Αἰκρε. 58
 Αἰκρον. 162
 Αἰκεί. 184
 Αἰκρομυ. 75
 Αἰκῶ. 5
 Αἰκῶν. 242
 Αἰκτιῶ. 259
 Αἰκτίσεν. 90
 Αἰλα. 297. 299
 Αἰλασησας. 202
 Αἰλάτο. 71
 Αἰά. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Αἰά. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
307. 323
 Αἰη. 33
 Αἰηλών. 226. 290. 292.
 341
 Αἰηλω. 124
 Αἰηθεν. 84
 Αἰη. 84. 268
 Αἰηλοισι. 23
 Αἰεγίσεις. 248
 Αἰέγασα. 155
 Αἰέενη. 41
 Αἰδομένη. 36
 Αἰήτης. 177
 Αἰίας. 318
 Αἰηχία. 26
 Αἰίωσον. 265
 Αἰίς. 269
 Αἰισεφείων. 45
 Αἰμης. 328
 Αἰμυρόν. 269
 Αἰός. 193
 Αἰυσκάζων. 299
 Αἰάμνον. 335
 Αἰῶται. 97
 Αἰμαμακίτη. 328
 Αἰμάξης. 214
 Αἰμειχ. 245
 Αἰμήχανον. 127
 Αἰμορ. 89
 Αἰνήμονα. 322
 Αἰμομήτοις. 92
 Αἰμφ. 163
 Αἰμφαδόν. 179
 Αἰμφιβόη. 187

I N D E X

- Ἀμφιπέλω. 188
 Ἀμφιχυθείσα. 267
 Ἀμφοτέρη. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22 *
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνά. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναδείη. 96
 Ἀναδείω. 99
 Ἀνανομήτης. 158
 Ἀνακτα. 321
 Ἀναπλομή. 306
 Ἀναπλομήσιο. 239
 Ἀνασσα. 33
 Ἀνάσει. 199
 Ἀνασειλασε. 110
 Ἀνάφανε. 211
 Ἄνδρα. 198
 Ἄνδρασιν. 233
 Ἄνδρὸς. 95
 Ἄνδρῶν. 69. 72
 Ἄνδραστο. 315
 Ἄνδραστο. 232
 Ἄνιμων. 316
 Ἄνιμινε. 235
 Ἄνεύκατο. 121. 172
 Ἄνευλοῖστο. 168
 Ἄνευτο. 199
 Ἄνευφανε. 308
 Ἄνευχα. 260
 Ἄνευτων. 183
 Ἄνευτης. 91
 Ἄνευκλινεν. 107
 Ἄνευπνεεν. 316
 Ἄνευπια. 209
 Ἄνευπτον. 100
 Ἄνευπτορο. 215. 284
 Ἄνευσαντες. 225
 Ἄνευδο. 275
 Ἄνευ. 94. 153. 210. 339
 Ἄνευγέλοντα. 6
 Ἄνευλα. 69
 Ἄνευαλην. 76
 Ἄνευλόχερον. 171
 Ἄνευνευθε. 305
 Ἄνευνευθεν. 281
 Ἄνευσευαῖστο. 56
 Ἄνευδύσατο. 251
 Ἄνευλαί. 132
 Ἄνευλα. 317
 Ἄνευλείστο. 122
 Ἄνευλείστο. 131
 Ἄνευλης. 129
 Ἄνευλαστο. 298
 Ἄνευκρυψεν. 105
 Ἄνευνόφισεν. 98
 Ἄνευθεστο. 329
 Ἄνευσειστο. 108
 Ἄνευστον. 204
 Ἄνευπεν. 299. 329
 Ἄνευτο. 304
 Ἄνευτο. 32
 Ἄνευπτε. 125
 Ἄνευλαπτε. 124

Ἀπίναντο. 292. 341

Ἀποσβίασι. 217

Ἀπόσπορον. 249

Ἀποσάξισα. 173

Ἄπυς. 178

Ἄρα. 71

Ἄρηγεν. 323

Ἄρηταιρα. 68

Ἄριγνώσις. 283

Ἄρισθίασι. 67

Ἄρισον. 98

Ἄρισονδ. 273

Ἄρισθίης. 153

Ἄρισθίης. 26

Ἄρισθίης. 212. 306

Ἄρισθίης. 22

Ἄσηρ. III

Ἄσηρακτα. 295

Ἄσος. 50

Ἄσρον. 10

Ἄσρων. 9

Ἄσν. 74

Ἄταλάντη. 153

Ἄτερ. 274

Ἄτθίδ. 322

Ἄτρεκίως. 66

Ἄτρησιν. 257

Ἄτάγγελιοι. 132

Ἄτάρ. 112

Ἄτῆ. 103. 104

Ἄτῆ. 29

Ἄτίκα. 79. 217. 272

Ἄτίματ. 255. 327

Ἄτίπν. 321

Ἄτῆς. 200. 201. 255

Ἄτῶν. 19

Ἄχένα. 133. 171

Ἄφ. 46

Ἄφάσειν. 82. 126

Ἄφῆκεν. 317

Ἄφῆδῆσιν. 303

Ἄφθιτ. 3

Ἄφθογγ. 160

Ἄφθογγισι. 102

Ἄφροδίτη. 143

Ἄφροδίτῳ. 38. 182. 320

Ἄφροδίτης. 155

Ἄφροδίτης. 262

Ἄχλυδέντα. 3

Ἄχρόδωτ. 274

Ἄχρησίον. 328

B.

Βαθύκύννας. 189

Βαθύσκι. III

Βαθύστρώσις. 266

Βαλῶν. 228

Βαρύ. 205

Βαρυγδάσιοι. 206. 270

Βαρυπνεύοντες. 216

Βαρυπνεύοντες. 309

Βεβόλημῳ. 134. 196

Βελέσσι. 149. 198

Βένθεα. 295

Βιόσπο. 307

Βιόταιο. 218

O

Ελίε

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβων. 242
 Βορέϊω. 317. 322
 Βυλῆσι. 190
 Βυληφόρ⊙. 200
 Βωτίτω. 213
 Βρόμον. 206
 Βροτοῖσιν. 200
 Βυατόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοικ. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμ⊙. 4. 146. 274. 281
 Γαμοσόλον. 7
 Γαμοσόλ⊙. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γασήρ. 139
 Γείτονα. 190
 Γείπνες. 17
 Γείτονι. 32
 Γείτον⊙. 50
 Γελῶν. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλωσσοα. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναϊκός. 92
 Γυναϊκῶν. 67
 Γυναϊξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλίον. 338
 Δαίδων. 276
 Δαῖνηαι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμαῖς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

V E R B O R U M.

104.	115.	120.	129.	Δυσαντίϊ. 324
152.	162.	164.	167.	Δύσατο. 69
170.	172.	177.	183.	Δύσιν. 110. 288
185.	196.	224.	239.	Δυσκελάδων. 313
241.	243.	260.	287.	Δύσμορε. 123
297.	304.	307.	319.	Δύσμορος. 304
325.	336			Δώμασιν. 81
Δήδιθι.	247			Δώματα. 28
Δενός.	245			
Δέμας.	264			E.
Δεῦρ̄.	142			
Δεῦρο.	124. 248. 271			Εἶσιν. 191
Δη̄.	42. 248. 312. 329			Εἶσανε. 100
Δηθίνοντ̄.	331			Εἶη. 259
Δῆμον.	284			Εγγύδι. 16. 112
Δηρόν.	291			Εγγύς. 191
Δί.	203			Εγείρης. 157
Διά.	54			Εγνω. 130
Διακτορη.	301			Εγώ. 80
Διακτορήν.	6			Εδίξατο. 166
Διδυμάχρεον.	59			Εδίδαξε. 175
Διεφαίνετο.	68			Εδίξετο. 109
Δίξω.	24. 26			Εἶδεασι. 337
Δίνας.	319			Εἶδεακον. 74
Διός.	137			Εἶπε. 134
Διοτρεφίς.	30			Εἶω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι.	298			Εἶω. 105
Δοκδών.	236			Εθαύμασι. 73
Δολεράς.	101			Εἶθελες. 87. 89
Δολόεντα.	103			Εἶθελεις. 219
Δόμος.	187			Εἶθελης. 148
Δονέσσε.	294			Εἶθελήσης. 144. 180
Δυναμέοθα.	179			Εἶθελισσι. 121
Δύνασσαι.	182			Εἶθῆμον̄. 312
Δύντω.	213			Εἶ. 82. 146. 204. 219
				O 2
				Εἶδε.

I N D E X

- Εἶθε. 283
 Εἶδ@. 98
 Εἴκελοι. 23
 Εἴλε. 96
 Εἶνα. 80
 Εἶναλῆς. 46
 Εἶπῆ. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶπωσι. 23
 Εἶπυ. 335
 Εἶπων. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἴς. 248
 Εἰσῆπ. 27. 266
 Εἰσι. 17. 37
 Εἰσιν. 132
 Εἴσχω. 137
 Εἴσχε. 258
 Εἰσφορῶν. 171
 Εἴχε. 72
 Εἴχεν. 97
 Εκ. 59. 63. 111. 211.
 260
 Ἐκαθεν. 208
 Ἐκατὸν. 65
 Ἐκείνοι. 51
 Ἐκόμεζεν. 151
 Ἐκόμισεν. 176
 Ἐλαίω. 264
 Ἐλείπετο. 49
 Ἐλέλιξεν. 101
 Ἐλε. 118
 Ἐλκεις. 123
 Ἐλεσιπέσωλ@. 286
 Ἐλ@. 85. 95. 199
 Ἐδήσαντον. 208
 Ἐλόχουσι. 139
 Ἐλπῖδι. 312
 Ἐμῆ. 245
 Ἐμῆ. 178
 Ἐμῆ. 176
 Ἐμμενεν. 47
 Ἐμόγησα. 78
 Ἐμοι. 185. 210
 Ἐμοῖς. 180. 271
 Ἐμόν. 124. 186. 219
 Ἐμῶ. 218
 Ἐμπαλιν. 195
 Ἐμπίπτουσι. 311
 Ἐμός. 187
 Ἐμῶν. 125
 Ἐν. 60. 73. 104. 183.
 279. 341
 Ἐνα. 18. 210
 Ἐναμεν. 21
 Ἐναντιον. 16
 Ἐνδοθι. 107
 Ἐνδόμουχον. 246
 Ἐνέδησε. 29
 Ἐνεσπε. 202
 Ἐνι. 47. 48. 81. 156.
 159. 184. 188. 266.
 283. 319
 Ἐνικατῆρο. 271
 Ἐνύχιον. 9
 Ἐνυχίον. 285
 Ἐνυχ@. 4
 Ἐνόησε. 117
 Ἐνοσφίθησαν. 226
 Ἐνυμφοκόμησε. 280

V E R B O R U M.

Εΐ. 193	Εΐηλυθε. 293
Εΐξεν. 162	Εΐηξεν. 280
Εΐξέτωασε. 116	Εΐλι. 95. 119. 127. 160.
Εΐξώτο. 253	263. 291. 311. 313
Εΐοικε. 126	Εΐπιθήμην. 79
Εΐοικότα. 128	Εΐπιβρέμει. 193
Εΐοῦ. 149	Εΐπιθρόσκασαν. 113
Εΐόν. 163. 227. 260	Εΐπικλήσαμ. 10
Εΐορτή. 42	Εΐπιμάρευσε. 1
Εΐορτής. 49. 52	Εΐπισάσαντο. 223
Εΐπ. 285	Εΐπιχθονίσι. 136
Εΐς. 286	Εΐπόθησεν. 156
Εΐσα. 31	Εΐπόχετο. 55
Εΐω. 37. 104. 229. 331.	Εΐραγαμήν. 154
334. 340	Εΐρατής. 117
Εΐπακκε. 140	Εΐρατων. 251
Εΐπαντέλλασα. 57	Εΐργα. 141
Εΐπάξιον. 66	Εΐργον. 184
Εΐπέβλι. 74	Εΐρέτης. 255
Εΐπέβησαν. 273	Εΐρευθος. 173
Εΐπέεσσι. 174	Εΐεσμασίγοιο. 318
Εΐπέεσσι. 122	Εΐρήης. 150. 152
Εΐπεί. 129	Εΐρέντα. 145
Εΐπειγομήσιο. 240	Εΐρρε. 327
Εΐπειτα. 243	Εΐρριψε. 253
Εΐπεμέμφετο. 195	Εΐρυθάνετο. 61
Εΐπεμήνατο. 85	Εΐρυθίσασαν. 161
Εΐπιμπε. 152	Εΐρωμανέεσσι. 170
Εΐπέοικε. 82	Εΐρωμανέων. 11
Εΐπέοικεν. 143	Εΐρας. 17. 98. 149. 198.
Εΐπέσκεπεν. 258	240. 245. 323
Εΐπέσκιετηςε. 277	Εΐρωτα. 27. 39. 203. 330
Εΐπόαδεν. 180	Εΐρωτος. 8. 99. 197. 212.
Εΐπόφήμησαν. 275	246
Εΐπέων. 175	Εΐρωτοτόκοισι. 159
	Ο 3
	Εΐρώταν.

I N D E X

Ἐρώτων. 1. 90. 147. 166.
 308
 Ἐς. 9. 29. 44. 110. 176.
 181. 288. 317
 Ἐσαθρήσειεν. 335
 Ἐσθεσεν. 265
 Ἐσπερος. 111
 Ἐσπώδεν. 254
 Ἐσπώδον. 44
 Ἐσπώδημον. 72
 Ἐσπετα. 204
 Ἐστομαι. 212
 Ἐσι. 146. 165. 200
 Ἐσιν. 52. 94. 127. 246
 Ἐστιάχισεν. 115
 Ἐσφυγξεν. 252
 Ἐστατα. 119
 Ἐπὸν. 219
 Ἐπ. 262. 331
 Ἐτρεμε. 97. 243
 Εὐκλέα. 86
 Εὐκλώ. 154. 205. 276
 Εὐκῆς. 237
 Εὐδομον. 133
 Εὐδομω. 265
 Εὐρέα. 334
 Εὐρατο. 66
 Εὐρον. 78
 Εὐρος. 316
 Εὐπ. 309
 Εὐσεφάνη. 220
 Εὐχρον. 133
 Εὐφαιεν. 239
 Εὐφίσπετα. 120
 Εὐφδέγξασ. 177

Ἐφμείρω. 80
 Ἐφλεξεν. 240
 Ἐφύλαξεν. 12
 Ἐφύτλοσε. 138
 Ἐφώνεεν. 84
 Ἐχα. 77
 Ἐχεν. 70
 Ἐχεν. 169
 Ἐχασα. 25
 Ἐχθρόν. 13
 Ἐχρην. 264
 Ἐχω. 190. 209
 Ἐχων. 81. 212
 Ἐΐ. 252
 Ἐΐν. 178. 255

Z.

Ζεὺς. 8
 Ζεφύρω. 316
 Ζηλήμονα. 36
 Ζηλήμονες. 37
 Ζησιᾶς. 24
 Ζησὸν. 21
 Ζυγίλω. 275
 Ζώειν. 89
 Ζώεσκον. 291

H.

Η'. 21. 55. 67. 71.
 115. 224. 227. 272.
 331
 Η". 138. 139. 154
 Η". 51. 59

H' 6ης

V E R B O R U M,

Η'εως. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γερδωσεν. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'ιθέοισιν. 73. 131
 Η'ιθεον. 19
 Η'ιθεων. 51. 69. 84. 192
 Η'ιόνεσσι. 234
 Η'ιόνθ. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοις. 256
 Η'λιβάτς. 210. 339
 Η'λικθ. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'μαπή. 287
 Η'μετέβλε. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νεμόφωνθ. 193
 Η'πείλησεν. 128
 Η'σακλήα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρῆα. 275
 Η'ρήσαντο. 231. 288
 Η'ελγένεια. 333

Η'ρεσε. 323
 Η'ρες. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρω. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'σραπτε. 276
 Η'συχῆ. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χῆεντα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282
 θ.
 θ'. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσαιω. 320
 Θαλασσαιων. 313
 Θαλάσση. 32. 241. 253
 Θηλάσσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θηλαστοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 Θάμβθ. 96
 Θερσαλέως. 99. 112. 118
 Θάροθ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομήνη. 307
 Θελξινάων. 147

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμεθλα. 295
 Θεός. 80
 Θεσμά. 142. 145
 Θέρμετο. 167
 Θέτο. 156
 Θεσμόν. 147
 Θεσμῶν. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυτέρων. 36
 Θηλυτέροις. 122
 Θητόειν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θεασόν. 150. 214
 Θρυπτόμηνον. 337
 Θυγατέρας. 137
 Θυλαίς. 39
 Θυλας. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 Θυρόεντ. 48
 Θυράων. 260

I.

Γαίνετα. 144
 Γάνθη. 107
 Γαχε. 267
 Γαρδανίω. 151
 Γάρωπος. 271
 Γάε. 113. 238. 333
 Γάεν. 3
 Γάες. 86
 Γάεια. 31. 141
 Γάειαν. 66. 82. 126

Γαρόν. 44
 Γάρι. 142
 Γάριθαι. 44. 127
 Γάριτω. 148
 Γάριμω. 215
 Γάλασκομήνη. 38
 Γάροροις. 20
 Γάροροντ. 168
 Γάροροσων. 105
 Γάριω. 136
 Γάροροισι. 305
 Γάροτο. 25. 100. 332
 Γάροροσων. 270
 Γάρορον. 162

K.

Καδδ'. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 10.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Κα

V E R B O R U M.

Κάθαρσις. 264
 Καιομήν. 241
 Καλέω. 136
 Κάλλεα. 54
 Κάμει. 85. 168
 Κακιδέμεθλον. 71
 Κάκισπε. 322
 Κάκισϑ. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμψι. 171
 Καμών. 259
 Καρήνω. 252
 Καρτερόθυμε. 301
 Κατ'. 80
 Κατά. 71. 207. 211
 Καπποτρέχεν. 87
 Καπελδέμψι. 288
 Κατεναντία. 254
 Καπέυκε. 300
 Κατίειν. 110
 Κεδνίω. 76
 Κῆθι. 23
 Κένοισι. 282
 Κέλωθρον. 124
 Κελώθρε. 175
 Κέντροις. 87
 Κέτρον. 166
 Κέντρον. 196
 Κέψα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίσιτα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κόλποις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κόρη. 108
 Κόρην. 86
 Κόρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθήρεια. 83
 Κραδίη. 91. 97. 247
 Κραδίη. 156
 Κραδίω. 167
 Κραπία. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίωνϑ. 137
 Κρυπταδίη. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοισι. 87. 221
 Κρυφίως. 230
 Κρυφών. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύπϑ. 318
 Κυανέης. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλϑ. 232
 Κυθήρεια. 38. 146
 Κυθήρη. 43. 290
 Κυθήρεις. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύμαπ. 314
 Κύματϑ. 324

P

Κυ

I N D E X

Κυμαίνουσα. 332
 Κύπερι. 135
 Κύπεριδι. 157
 Κυπεριδίη. 42
 Κυπεριδίαν. 132
 Κύπεριδι⊙. 31. 68. 126.
 141
 Κύπεριν. 135
 Κύπερις. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπερις. 46
 Κύσας. 133

Λ.

Λάζεο. 247
 Λαθροειδίσιον. 106
 Λάθρονον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαμψ. 327
 Λακεδαιμόνι⊙. 74
 Λάμπωτο. 62
 Λαμπομήνης. 254
 Λαχῆσα. 30
 Λεάνδρε. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 Λεάνδρι⊙. 20. 129. 319
 Λεάνδρις. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδριω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λεάνδρις. 86
 Λεάνδρι⊙. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδριω. 172

Λειμῶνα. 60
 Λέκτρος. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρον. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λόγγαλις. 257
 Λόκοπαρη⊙. 57
 Λόκοχιτάνος. 62
 Λοχίων. 79
 Λόχος. 274. 279
 Ληθῆσα. 286
 Λιβάνη. 48
 Λιποφρυγγία. 238
 Λιτάνωσε. 320
 Λιτάνων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσαστο. 272
 Λύχνιοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχνος. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνω. 241

Μ.

Μαινομήνης. 303
 Μαινομήνιον. 242
 Μακαρπάτη. 139
 Μακροί. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνεις. 123
 Μαγμαρυγίη. 56

Μαγ-

V E R B O R U M.

- Μαρναμένων. 316
 Μαρτυρίω. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Με. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησε. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίων. 154
 Μελέεσι. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλωνη. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενάειεν. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμνας. 332
 Μερώπεασι. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετά. 135
 Μετανόησι. 205
 Μετεκίαθεν. 112
 Μετέρχεο. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μήτηρ. 138. 278
- Μητελ. 40
 Μίαν. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνειν. 181
 Μίν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυώριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρεω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοί. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολήν. 231
 Μόνη. 188
 Μῶνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθως. 267
 Μυστιώλου. 142
 Μυχὰς. 263
 Μῶμον. 36

N.

- Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναεταίεσκον. 45
 Ναεταίωσι. 188
 Ναίων. 28

P 2

Ναῖα

I N D E X

Νκύλοχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρὸν. 337
 Νόμασι. 106
 Νόμασιν. 102
 Νόματα. 117
 Νόσσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηλεΐς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηῆ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχετο. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχουπεν. 247
 Νιασομήνης. 61
 Νήσας. 211
 Νρόν. 72
 Νότθ. 317
 Νύκτα. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύπτι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
 333
 Νυμφίθ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοςόλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νῶτων. 313

Η.

Ηἴνε. 123. 174
 Ηἴνθ. 178. 181
 Ηυναΐδα. 14
 Ηυνέεργε. 163
 Ηυνέηκε. 103. 108
 Ηυνέηκεν. 18

Ο.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άρον. 132. 230
 Ο'δύει. 95
 Ο'δμη. 270
 Ο'δμω. 265
 Ο'δος. 94
 Ο'δυναών. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί. ab ου. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οίαπερ. 121
 Οϊδμα. 203
 Οικτειρον. 140
 Οισι. 199

Οίφικ.

V E R B O R U M.

Οἴσσις. 88	Οἴσων. 4. 24. 52. 71
Οἴσδν. 18	Οἴσπιπύων. 101. 213
Οἴσθ. 93	Οἴσποπεράων. 77
Οἴσθς. 41	Οἴσπωπα. 76
Οἴσρον. 129	Οἴσπωπαῖς. 331
Οἴσρω. 134	Οἴσπωπαῖς. 101
Οἴσναλέοις. 120	Οἴσπωπῶ. 105. 160. 169
Οἴσνι. 138	Οἴσπωπῆς. 78
Οἴσνι. 138	Οἴσργια. 145
Οἴσθρω. 341	Οἴσρῖναις. 174
Οἴσθσω. 217	Οἴσρῖνι. 325
Οἴσλιω. 297	Οἴσρῖνι. 91. 324
Οἴσλιγον. 291	Οἴσρῖνον. 215
Οἴσλιθπίνει. 95	Οἴσρῖνῶ. 227
Οἴσκαῖς. 212	Οἴσρῖνῶ. 231
Οἴσκδν. 214	Οἴσρ. 70. 138
Οἴσκυμῆοιο. 15	Οἴσρῖσι. 179
Οἴσκυμῆω. 340	Οἴσρῖσι. 45
Οἴσλυμπον. 80	Οἴσρῖνον. 54
Οἴσμαρτήσαντες. 52	Οἴσρ. 131. 337
Οἴσμήγυειν. 9	Οἴσρ. 293
Οἴσμήλικες. 191	Οἴσρ. 249
Οἴσμίχλη. 232. 280	Οἴσρπ. 11. 108
Οἴσμίχλιω. 113. 238	Οἴσρ. 48. 50. 53. 70. 126.
Οἴσμμα. 334	136. 144. 152. 153.
Οἴσμματα. 72	171. 179. 180. 182.
Οἴσμοδέμνιον. 70	186. 205. 206. 214.
Οἴσμθ. 5	233. 275. 276. 300.
Οἴσν. 335	322
Οἴσνομα. 186	Οἴσρπ. 193
Οἴσξεί. 196	Οἴσρ. 41. 291
Οἴσξίπρον. 93	Οἴσρ. 35. 47. 49. 51.
Οἴσπάσσαις. 83	69. 191. 277
Οἴσπερ. 184	Οἴσρ. 34. 282

V E R B O R U M.

- Πατριδ^Θ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιτα. 204
 Παχνηέντ^Θ. 293
 Πειθομένης. 165
 Πίθεο. 157
 Πειθομένων. 130
 Πειθ^ς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελει. 93
 Πέωλον. 251
 Πέρ. 312. 341
 Περσής. 111. 211
 Περήσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περ^ι. 67. 338
 Περκαθίδες. 22
 Περκαθίδ^Θ. 89
 Περικπόνων. 49
 Περιπυσον. 92
 Περπιύξασσι. 261
 Πέστε. 339
 Πέτρων. 174
 Πεφάρησ. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πήξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρός. 329
 Πισά. 145
 Πλωτήρα. 2
 Πνείοντες. 296
 Πνείων. 285
 Πνύσειεν. 257
 Πνοιήσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδών. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέοντι. 201. 233
 Πόθον. 29. 103. 108
 Πόθ^Θ. 307
 Πόθ^ς. 134. 140. 196
 Πόθω. 29
 Πόλης. 17
 Πόλη^Θ. 189. 209
 Πολέσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλ^α. 259. 268. 269
 Πολλ^{αι}. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαίδαλον. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσιο. 236
 Πολυκλαύσιον. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκαίθημω. 277
 Πολυτροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήτωιο. 330
 Πολυφλοίσβριθ. 234

Πολύ-

I N D E X

- Πολύφοιτο. 181
 Πόντιο. 250
 Πόντιν. 190
 Πόντι. 245. 315
 Πόντι. 16
 Πορθμόν. 26
 Ποσειδάων. 321
 Πόσις. 220
 Ποσιν. 100
 Ποτέ. 154
 Ποπ. 151. 165. 169. 215.
 227. 259. 260. 284
 Πότινια. 278
 Ποπν. 328
 Πῦ. 27
 Πελν. 13
 Περ. 189
 Προάγγελ. 164
 Προγόνων. 32
 Προκέρην. 339
 Προσέλεκτο. 244
 Προσώπις. 170
 Προσώπ. 56. 173
 Πτερόεντ. 93
 Πτερυγέσι. 48
 Πτολίεθρον. 21. 209
 Πτολίεσι. 47
 Πυμάτω. 341
 Πῦρ. 246. 247
 Πύργον. 24. 32. 227. 260
 Πύργ. 187
 Πύργ. 210. 228. 256.
 336. 339
 Πυελ. 167. 204
 Πυλωνείωντας. 41
 Πυλωνόμοισι. 88
 Πυρ. 91
 Πυρρός. 90
 Πῶς. 177
 Πῶσκεν. 197

P.

 Ρ'αθάμιγγας. 262
 Ρ'έον. 63
 Ρ'ηγμῖνι. 311
 Ρ'ήξασσι. 338
 Ρ'όδα. 62
 Ρ'οδίω. 116. 194
 Ρ'οδέω. 265
 Ρ'οδοειδέα. 114
 Ρ'όδον. 59
 Ρ'όδων. 60
 Ρ'οδίον. 242. 248
 Ρ'οιζυδόν. 339

Σ.

 Σ'. 138. 139. 176
 Σαοφροσύνη. 33
 Σβαινωμένοιο. 15. 336
 Σε. 136. 137. 153. 175.
 186. 300. 301
 Σελήνη. 57
 Σέθεν. 212
 Σῆο. 209
 Σέλας. 276
 Σέο. 185. 210
 Σιγή. 280
 Σιωπή. 165

Σιωπ

V E R B O R U M.

Σημάνωσα. 302
 Σημῆια. 130. 228
 Σησιάδ@. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῆ. 258
 Σιωπῆ. 115. 183. 261
 Σκοπέεσσαν. 182
 Σολ. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74
 Σπῶδισι. 53
 Σπιλάδεσιν. 337
 Στάζοντι. 262
 Στέν@. 326
 Στήθεσι. 338
 Στορέσασα. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεργῆς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 . 219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 Συνέλεθ@. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφεπέροις. 195
 Σφυσῆ. 45. 62

T.

Τ. 12. 270
 Τάδε. 164

Τανύον. 224
 Ταῦτ'. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ'. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τε. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελῶ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τελείει. 184
 Τελεσιγάμοισιν. 279
 Τελευτήω. 14
 Τεός. 174
 Τέον. 185
 Τεός. 271
 Τέρποντο. 290
 Τιμ@. 49
 Τίω. 43
 Τηλεσκόπον. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήντ@. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταιεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῦα. 84. 128
 Τολω. 76. 83. 121

Q

Τόισισι

I N D E X

Τρίοισι. 244
 Τσίον. 134
 Τοκίεοσιν. 180
 Τοκῆας. 286
 Τοκῆων. 190
 Τὸν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρωῶτων. 243
 Τόσον. 53
 Τόπε. 96. 201. 312
 Τόφρεθ. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομέκασ. 40
 Τρομέω. 205
 Τρόμη. 96
 Τυπτομήνης. 297
 Τυπτόμημη. 325

Τ.

Τ'γεθ'. 295
 Τ'γρον. 173
 Τ'γρος. 207
 Τ'δατ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μύναιον. 278
 Τ'μυαίων. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μυων. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγελίεσσι. 106

Τ'πέρ. 189
 Τ'πενν. 233
 Τ'πὸ. 62. 194
 Τ'ποδρῆσεν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπισσι. 161
 Τ'ποκλέπιοντες. 289
 Τ'ποκλέπων. 85
 Τ'πόρχεις. 165
 Τ'ψόθι. 256

Φ.

Φαινομῶων. 235
 Φαεσφορίων. 302
 Φαεσφόρον. 218
 Φαεσφόρ. 256
 Φαίης. 59
 Φαιμήη. 194
 Φανῆναι. 60
 Φάξεί. 194. 258
 Φαρέτριω. 40
 Φάπς. 52
 Φάπο. 73
 Φέγγ. 110
 Φιλέης. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήγορας. 267
 Φιλοκέρτομη. 183
 Φιλωάρεθεν. 51
 Φιλότητω. 222. 248
 Φιλότηπ. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

V E R B O R U M.

Φλεξας. 19
 Φλογερίω. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίω. 121. 172
 Φορβύμιθος. 207
 Φραζέτω. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.
 244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φελκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλαξείν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρον. 104
 Χαλεπόν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρείεντω. 35
 Χαρείεντος. 56
 Χαρείεστω. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίτεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χραίσμησι. 201
 Χήματθ. 293. 305
 Χειμερίω. 299
 Χειμερίης. 300
 Χειμερίης. 310
 Χειμέριοι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθόνα. 160
 Χθονός. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτώνω. 118. 124. 163.
 338
 Χολωσαμῆνης. 155
 Χορεῖαι. 191
 Χορείη. 277
 Χορδίων. 48
 Χορδόν. 35
 Χρῆσα. 264
 Χρηίω. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόβρασις. 150
 Χύσις. 327
 Χωμένη. 116

Υ.

Υδίσαντι. 64
 Ψυχίω. 330

Ω.

Ωι. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωραίς. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q 2

Ως

INDEX VERBORUM.

Ως. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ω^τρευεν. 303
238 Ω^φελεν. 8
Ως. 41. 67. 158. 194.

F I N I S.

LEC.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Ἐξὶς αὐτῶν γὰρ.] illud ἔξισ procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴξισ, aut forte εἰλίξισ.

IN NOTIS.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaecus vs. 267.

Καὶ σίσις ἀρχιγῆσι φαίνεται ἀκαιοῖς,
Ὅς ῥοσὶν αὐτοῖς λικτοῖς ἀεὶ σιφανδῶν ἐλισσῶν
Δαιωντῶν αὐτῶν γαῖαν ἄγει κυκλόφρον ὕδαρ.

vs. 78. Παπταίων ἐμόγησα, κίρον δ' ἄχ' εὔρον ἰπποῦς. Rondellus legit παπταίων ἐμόγησα. alioqui sunt pugnantia ait cum versu 171. Ὅδ' κἀμιν εἰσορέων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus κἀμιν εἰσορέων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλίλιξισ proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A:

ἦ ποτε δειδύων φροιστερεπία κύκλον ἰσωνπῆς,
 Ὁ φθάλμους ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγγιζε σιλήνη
 Φιγίει μαρμαίρειν'.

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Mara produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michael Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἰμῆ φιλότην, scripsit ἰμὸ φιλότητι.

vs. 182. Repetitur, *adde,* & χακοφονίαν parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίσιον legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σκοτίσιον Ἀφροδίτῳ elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπταδίη — Κυθιρέη potius verterem *Furtiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ἰσοπίδων, *deinde post ἰσωνπῆς adde.* illud autem ἰσοπίδων Verte *observans*, ἰσοπίδων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum Εἶργ. vs. 29.

Νεῖκα' ὀπιπιδόντ', ἀρρηῆς ἰσοκωῖς ἰόντι.

ubi Proclus Scholiastes, Νεῖκα' ὀπιπιδόντῃ.] τῆς αἰῆς μῆτας τῆς φιλοσοφίας βλέποντι, καὶ ἰσικωῖς ὄντι ἢ κατ' ἀρρηῆν κινηθῆναι φιλοσοφίῳν.

Adde Η'μερ. vs. 42.

Εὐ μάλ' ὀπιπιδόντῃ ἰντρογάλην εὖ ἄλωῃ
 Βάλλειν.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ὀπιπιδόντῃ explicat καλῶς ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδρον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γῆσαν ἰσοπίδοντες, vel ut Cod. MS. ἰσοπίδοντες, legerem γῆσαν ὀπιπιδόντες, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dicitur est, *adde* (si hoc verbum per *adsumuntur* recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Ποῦδ' ὁ' αὐτίματος χύσις. Rondellus legit αὐτίματων. *id est*, ait, *casu ἢ fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgiliam lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A:

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύττισι*. l. *πολυκλαύττοις*.

Scholiis ad vs. 95. *ἐλιθεόν*. l. *ἐλιθεῖν*. 105. *ἐπιθυμητῖν*. l. *ἐπιθυμητῶν*.

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg. 138. *ibid.* Γαεῆρ ἦ. illud ἦ. l. 139. Γαεῆρ ἦ. illud ἦ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπάντα. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πολυκλαύττισι* deleo pro Vatic. l. sic Vatic. deinde ad finem notae scribo; omnes alii habent *πολυκλαύττοις*. 340. *κῆδδ'*. l. *κῆδδ'*. *ibid.* *κῆδ' δ'*. l. *κῆδ' δ'*. *ibid.* *κῆδδ'*. l. *κῆδδ'*. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quadam l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.